

GRANDPIERRE ATILLA

Továbbélő őstörténelem

Az egészséges nemzettudat történelmi alapjai
és a jövő magyar nemzeteszméje

*„Bennünket magyarokat szinte végzetszerűen érintenek
a nemzeti eszme körül csoportosuló kérdések.”*

(Csekey István, 1938)

I. A NEMZETESZME JELENTŐSÉGE ÉS MIBENLÉTE

AZ ÖKOLÓGIAI VÁLSÁG SZÜKSÉGESSÉ ÉS LEHETŐVÉ TESZI NEMZETESZMÉNK ÁTÉRTÉKELÉSÉT. Az ENSZ jelentése szerint a világ termőtalaja, legalábbis a humuszban leggazdagabb, mintegy 3 cm vastagságú felső talajréteg, 60 év alatt teljesen eltűnik, ha a jelenlegi trend folytatódik (Arsenault 2014). A nemzetgazdaságok termelésének szüntelen növekedése, ami a nyugati civilizáció alapvető céljának, a hatalom növelésének egyik legfontosabb eszköze, egy bizonyos küszöb felett jólétünkre vonatkozóan több hátránnyal jár, mint amennyi előnyt biztosít, és ezt a küszöböt a fejlett nyugati országok már rég elérték (Lawn 2003). Ahogy Herman Daly (2008) írja, az ökológiai korlátokba ütköző globális növekedés nagyobb költségekkel jár, mint amennyi nyereséget képes előállítani. A történelem menetének kedvezőtlen iránya változtatásra szorul.

Tény, hogy a Kelet emelkedőben van, és az is, hogy ezen belül Kína 2007 óta az ökológiai civilizációt építi, eredményesen, ősi filozófiájával összhangban. Az ökológiai szempontok az ősi Kínában éppúgy, mint a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig és Észak-Indiáig terjedő Ősi Magyarországon elsőrangú szerepet játszottak (Grandpierre 2019, 59–61.; 93–94.). Az Új Selyemút kiépülése így újra összeköti a magyar nemzetet mindazokkal a népekkel, amelyekkel ősműveltsége a legszorosabb kapcsolatban áll. *Ha tudatosítjuk az őstörténelmünkben és a Selyemút mai, világtörténelmi jelentőségű felemelkedésében rejlő alapvető közösséget, lehetőségünk nyílik nemzeti öntudatunk megerősítésére, és ennek révén egy eddig nem sejtett mértékű és minőségű, hosszú távú felemelkedésre.*

Az elmúlt ezer év hatására a magyar köztudatra ma még a nyugati, negatív érzésekkel és aggodalommal terhelt borúlátás jellemző. Dacára annak, hogy nemzetünk már lassan egy évtizede felemelkedőben van, az egy főre jutó nemzeti jövedelem már nyolcadik éve évente 2%-kal nagyobb mértékben nő, mint Ausztriában, és 3%-kal nagyobb mértékben, mint Németországban (Matolcsy és Palotai 2019). Bármennyire is lényeges nemzetünk jövője számára a döntéshozóink szintjén megnyilvánuló, a nemzetet felemelni igyekvő kezdeményezés, a hosszú távú felemelkedéshez nélkülözhetetlen, hogy a felemelkedésbe cselekvően bekapcsolódjon a magyar nemzet legnagyobb erőforrása, maga a magyar nép, a nemzeti akaraterő – ahogy ezt az elmúlt másfél évszázad történelme is ékesen tanúsítja (ld. alább). A nemzeti akaraterő megerősödéséhez nemzettudatunknak megtisztulásra, alapvető megújulásra van szüksége. *Ez pedig annál is inkább időszerű, mert az ökológiai világválság minden nép számára nemcsak lehetővé, de szükségessé is teszi a manapság uralkodó, nyugati nemzeteszme átértékelését, célkitűzéseinek újragondolását.* Ebben a helyzetben mindannyiunk számára életfontosságú, hogy a lehető legalapvetőbb kérdésektől kiindulva újragondoljuk és tisztázzuk a nemzeti eszmét és jelentőségét.

A NEMZETI ESZME SORSDÖNTŐ JELENTŐSÉGŰ. „Bennünket magyarokat szinte végzetszerűen érintenek a nemzeti eszme körül csoportosuló kérdések. Ezért tudományos és magyar nemzeti szempontból egyaránt nagyon fontosnak tartjuk a *nemzet* szó fogalmi tartalmának meghatározását. Már csak azért is, mert ma talán divatosabb lett, mint valaha a véletlenül külföldről jött felfogást a tősgyökeres hazai elgondolásnak elébe helyezni” – írta Csekey István, az európai hírű jogtudós 1938-ban megjelent könyvében (Csekey 1938, 107.). A nemzeti eszme ereje évezredek óta elsőrangú tényező a világtörténelemben, és manapság újra erősödőben van. *Mitől kapja a nemzettudat ezt az elsőrangú történelemformáló erőt?*

A NEMZETTUDAT A NEMZET DÖNTÉSKÖZPONTJA, IRÁNYÍTÓJA ÉS HAJTÓEREJE. Tulajdonképpen mi a nemzettudat? Ehhez legelőször a tudat fogalmát és jelentőségét kell tisztáznunk. Felelősek vagyunk a tetteinkért. Bármennyire is lényeges szerepet játszanak döntéseinkben az érzelmek, mégis tudatunk feladata, hogy döntéseinket meghozza, s ha szükséges, előző, érzelmi beállítódottságunkat, irányultságunkat felülbírálja. *Érzelmünk döntő jelentőségűek döntéseink valóra váltásához, mert alapvetően az érzelmi azonosulástól függ, hogy életvitelünkben milyen célokat tűzünk ki, s a kijelölt*

célok mikor, milyen mértékben és minőségben valósulnak meg. Az érzelmek tehát tudatunk és tetteink hajtóerejének tekinthetők. Hasonlóan, a nemzettudat a nemzet döntésközpontja, irányítója és hajtóereje. A tudat természetéből egyenesen következik, hogy annak a szervezetnek az egészét kell képviselnie, amelyhez tartozik, amelynek a tudata. A nemzet életét felső szinten irányítani hivatott döntéshozóknak a nemzetet kell képviselniük, a nemzet egészét. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a nemzet rábízhatja sorsát azokra a döntéshozókra, akik a nemzetet képviselni hivatottak. Egy hasonlattal: a családban a szülők a döntéshozók, a gyermekek azonban nem bízhatják magukat teljes mértékben a szülők döntéseire, nem is lenne helyes, mert a szülők feladata képessé tenni gyermekeiket arra, hogy minden helyzetben helytálló döntéseket hozhassanak. Az élet velejárója, hogy azok a szülői döntések valósulnak meg az egész családban, amelyek helytálló voltát a gyermekek is belátják, és amelyet szíves-örömmel képviselnek a maguk döntési szintjén. Mi több, a családi élet akkor „működik” jól, ha a család minden tagja cselekvően, ha kell, kritikájával is hozzájárul ahhoz, hogy a családi élet ténylegesen a lehető legjobb legyen. Mindannyian döntéshozók vagyunk. Mindannyiunk legjobb belátására, elkötelezettségére és cselekvő közreműködésére van szükség ahhoz, hogy közös életünkben ténylegesen a lehető legjobb döntések szülessenek, és ezek a lehető legjobban valósuljanak meg.

HOGYAN FOGHATÓ FEL A NEMZETTUDAT LÉNYEGÉT JELENTŐ IRÁNYULTSÁG?
A nemzet szintjén persze ennél sokkal bonyolultabb a helyzet, a „felülről” meghozott döntések csakis az intézményrendszer, a helyi döntéshozók sokaságának közreműködésével valósulhatnak meg. Ráadásul nemcsak „fenn”, a nemzet legmagasabb szerveződési szintjén kell hogy döntések szülessenek, hanem a nemzet életének minden szintjén, beleértve nem utolsósorban az „alulról”, az egyénektől és az alulról szerveződő közösségekből, intézményekből induló kezdeményezéseket is. *A nemzet élete annál jobban tud kibontakozni, minél több tagja jut el a nemzet és az ökológiai szempontok mellett elkötelezett gondolkodásig és cselekvésig.* Ehhez azonban a nemzeteszmét a hosszú távon fenntartható, ökológiai szempontok alapján újra kell értelmezni. *Ideje átállítanunk a nemzettudat alapirányát, újragondolnunk nemzetünk legfőbb célját, azt a célt, amely kijelöli fejlődésünk legfőbb irányát.* Ahelyett, hogy kizárólag a GDP növelésében, az anyagi termelés növelésében látnánk nemzetünk legfőbb célját, emellett az egész nemzet lelkiállapotának és a nemzettudat állapotának javulása, és a hosszú távon fenntartható, ökológiai fejlődés is éppen olyan lényeges nemzetünk jövője számára. Hogyan biztosítható, hogy a nemzettudat

összhangban álljon az anyagi, lelki és szellemi jóléttel éppúgy, mint a hosszú távon fenntartható fejlődéssel, az ökológiai szempontokkal?

AZ ÉLET IRÁNYELVEKRE, SZABÁLYOKRA SZORUL. *„Az emberi élet – legyen az az egyénnek, a családnak, a társadalomnak vagy az államnak az élete – irányelvekre, szabályokra szorul, szabályokra, amelyek meghatározzák az egyesek magatartását és lehetővé teszik összeműködésüket. Éppen ezen a szabályozott összeműködésen (a renden) épül föl a társadalom és az állam” – írja Egyed István *Közjogi alapismertetek* című könyvében (Egyed István 1937, 1.). Más szóval, a társadalom, a nemzettagok egyetlen életközösséget alkotnak, s erre az életközösségre ugyanazok az irányelvek az irányadóak, mint egyéni életünkre vonatkozóan. Ezekre az irányelvekre azért van szükség, mert ezek azok, amelyek segítségével az ember döntéseit és tetteit az egyéni és társadalmi élet javára, felemelésére tudja fordítani.*

De léteznek az élet felemelésének egyetemes irányelvei? Hajnik Imre, a tudományosan művelt magyar jogtörténet megteremtője (1840–1902) a jogelmélet alapjául szolgáló egyetemes irányelvet így fogalmazta meg: *„Az ember végrendeltetése, vagyis anyagi és erkölcsi tökélyesbülésével arányos boldogsága, köztapasztalás szerint csak rendezett társaságban érhető el. A jog tehát, mely az emberi társaság állandó külső rendje, valamint maga a társas összlet is, a világrend követelte szükségén alapszik. Az álladalom [az állam – G. A.] valamely meghatározott földterületen élő nagyobb embertömeget az anyagi és erkölcsi haladás folytonos eszközlése végett szerves összműködésre közös főhatalom alatt egyesít”* (Hajnik Imre 1899, 1.; G. A. kiemelése). A nemzettudat irányelvét Hajnik Imre szerint tehát az „anyagi és erkölcsi haladás” jelenti. Csakhogy Hajnik kora óta az erkölcsi haladás a nyugati civilizációban lekerült a napirendről.

Létezik-e olyan irányelv, amely minden korban és mindenhol érvényes, amely tehát valóban egyetemes? Az egyéni és a nemzeti élet közös irányelve lehet egyetemes, ha az egyetemes élet javára irányul. S ha az egyetemes élet javára irányul, akkor környezetünk javára is irányul, s mivel hosszú távú fennmaradásunk alapja és biztosítéka éppen ez a „környezet”, vagyis hazánk a maga természetföldrajzi viszonyaival, amelyek életfeltételeinket jelentik, ezért a hosszú távú fenntartható fejlődés éppúgy megköveteli hazánk életföldrajzi feltételeinek javítását, mint nemzetünk anyagi és erkölcsi felemelkedését. De menjünk tovább!

HASZONELVŰSÉG ÉS AZ ÉLET EGYETEMES IRÁNYELVE, AZ EGYETEMES ÉLETTÖRVÉNY. *A mindig és mindenhol érvényes irányelvek egyetemesek, akárcsak a ter-*

mészettörvények. A nemzet esetében azonban az anyagi világot irányító természettörvények helyett *élettörvényről van szó.* A nyugati civilizáció mintegy 3000 évre tehető egész élettartama alatt, úgy tűnik, ehelyett a lehető leggyorsabban elérhető, lehető legnagyobb haszonra törekedett (Grandpierre 2019, 17–21.). Tény, hogy a modern fizika mintegy 400 évvel ezelőtti megszületése óta egyeduralmat élvez, és ennek alapján az a fizikai világnézet vált uralkodóvá, amely nem ismeri sem az élet lényegét, sem az élet irányelvét. Ennek egyenes következménye a szűk látókörű haszonelvűség és a környezetpusztítás. Mindez annál veszélyesebb az emberiségre, mert éppen a fizikai világnézet egyeduralma vezetett a természeti környezetünk pusztulásának mára már életveszélyes mértékűvé válásához. A nyugati civilizáció a tudományt leszűkíti a fizikára, világnézetét, döntési rendszerét az anyagi szempontokra, s az élet egyetemes elméletét szemellenzős módon figyelmen kívül hagyja. Fel sem teszi a kérdést: léteznek-e az életnek az anyaghoz hasonlóan egyetemes természettörvényei? Pedig ha léteznek, akkor ezeket tekinthetjük az élet egyetemes irányelveinek.

BAUER-ELV ÉS ÉLETELV. Azt a látszatot, amely szerint csak az anyagi világnak lehetnek alapvető, az egész világot átható természettörvényei, a tudomány fejlődése, pontosabban az általános biológia Bauer Ervinnek köszönhető megszületése cáfolta meg. Bauer Ervin magyar biológus már száz éve megfogalmazta az élet lényegét és egyetemes irányelvét, amelyet róla Bauer-elvnek neveznek (Bauer 1920), és 85 éve a modern fizika egzakt megalapozásához hasonlóan egzakt matematikai alakban is kidolgozta (Bauer 1935, 1967). Bauer Ervin ebből az egyetemes elvből levezette az élet összes alapegyenletét, az anyagcsere, a szaporodás, a növekedés egyenleteit, és az összes alapvető életjelenséget, beleértve az anyagcserét, a szaporodást, a regenerációt, a növekedést és az ingerválaszt. A Bauer-elvet később sikerült általánosítani és a legnagyobb hatás elveként megfogalmazni, a modern fizika egész épületét egyetlen, de annál alapvetőbb lépéssel kiegészítve, a tudomány több ezer éves fejlődésének szerves folytatásaként, a modern fizika természetes kiegészítőjeként (Grandpierre 2007; Grandpierre, Chopra and Kafatos 2014). Ezen az úton jutottunk el az egyetemes, kozmikus *életelv* megfogalmazásáig, amelyet az élet egyetemes irányelvének tekinthetünk, mert *nemcsak testi, de lelki és szellemi életünk átfogó, legfőbb irányelve* (Grandpierre 2019, 7–23.).

ÉLETKÖZPONTÚ JOGFELFOGÁS AZ EMBERRÉ VÁLÁSTÓL A 20. SZÁZADIG. Az életelv szerint *életvezetésünk legfontosabb célja életminőségünk fenntartá-*

sa és javítása, az anyagi, érzelmi és szellemi tökéletesedés, az anyagi, érzelmi és értelmi jólét, a testi, lelki és szellemi egészség, erőnlét és céltudatosság. Ez a cél vezet a boldog, tartalmas és értelmes élet felé. Az *életelv* azonban nem érvényesül olyan kényszerítő jelleggel, mint a fizikai törvények, mert *inkább ösztönzéseként jelentkeznek, s csak akkor jut érvényre, ha hallgatunk ösztönzésére.* Az őstörténelem legkorábbi korszakában, az emberré válás hajnalán az emberiség sokkal jobban hallgatott erre az egyetemes élet-ösztönzésre, amely a Természet egészét is áthatotta, mint manapság. Az emberiség az emberré válás évmilliókra nyúló hatalmas korszakában az *életelv* alapján élt, élet-, közösség- és Természet-központú világlátás alapján, s tulajdonképpen csak az elmúlt évezredekben távolodott el ettől, elsősorban a nyugati civilizáció elidegenítő hatásrendszerében. Az *életelv* alapján szerveződő társadalomépítésre utal az a tény is, hogy Szent István királyunk dekrétumainak első könyvében az első paragrafus így kezdődik: *„Mélyen érzem, hogy valamit Isten az ő akaratából teremtett és bizonyos eleve-látó végezéséből elrendelt, mind a kiterjedt mennyjéj boltjain, mind itt e széles földi téreken, mindent az okosság törvénye éltet és igazgat; látom jól, hogy a mit ez élet javára és tisztességére Isten kegyelme adott, úgymint királyságot, főbíróságot, hadnagyságot, ispánságot, főpapságot és egyéb méltóságokat...”* (Magyar Törvénytár 1899). Más szóval, *a nemzeti intézmények, a jogrendszer az élet javára és tisztességére valók, összhangban az okosság törvényével.* Fentebb láttuk, hogy ez az életközpontú jogfelfogás még 1899-ben is megvolt, hiszen Hajnik Imre jogtudós szerint *a jog „a világrend követelte szűkségen alapszik”, és legfőbb irányelve az „anyagi és erkölcsi tökélyesbülés”.*

AZ EGÉSZ VILÁGEGETEM AZ ÉLETNEK KEDVEZŐBB FELTÉTELEK FELÉ FEJLŐDÉS IRÁNYELVÉN ÉPÜL FEL. Az egzakt általános biológia alapelve meglepően egybe-vág az ősi magyar jogrend legfőbb irányelvével és a „világrenddel” egyaránt. Az egyetemes életelven alapuló átfogó világnézetünk szerint ugyanis az egész Világegyetem az életelven épül fel, az egész anyagi világot irányító fizikai törvények az egyetemes életelv speciális aletei, következményei, s a Világegyetem felépülését és változásait meghatározó természettörvények ebből az életelvből vezethetők le, s maga az értelemelv, az „okosság törvénye” is az egyetemes életelv velejárója. Ez az értelemelv szintén ösztönzéseken keresztül érvényesül. Figyelembevételé lehetővé teszi az emberi értelem kibontakozását és az élet javára fordítását. Az életelv maga az élet lényege, egyben irányelve, olyan egyetemes alapelv, amely a fizikai törvényekhez hasonlóan az egész Világegyetemet áthatja, mindig és mindenhol az életnek kedvezőbb feltételek kialakulása felé irányítva a kozmikus

fejlődést éppúgy, mint a földi élet fejlődését, az emberiség életét és egyéni életünket egyaránt (Grandpierre 2019, 7–23.).

FOGÓDZÓ A NEMZETESZME MEGALAPOZÁSÁHOZ. AZ ÖKOLÓGIAI CIVILIZÁCIÓ IRÁNYELVE. Eljutottunk odáig, hogy kimondjuk: az életnek létezik egyetemes irányelve. *Az élet egyetemes irányelve a jogrend alapja, a társadalom felépülésének meghatározója, a nemzet életének alapja és irányelve.* S mivel egyetemes természettörvényről van szó, azaz örök törvényről, az életelv alapvetően új, az eddiginél sokkal tágabb időkeretbe helyezi a nemzet kialakulását, olyan időkeretbe, amely kiterjed egészen az emberré válás hajnaláig. Olyan rendkívüli fogódzót kaptunk nemzeteszmenk megalapozásához, amely összeköti a nemzetet az emberiséggel, a földi élővilággal és a Világegyetemmel. Az egyetemes életelv összeköti az egyént a nemzettel, a nemzetet a Természettel. Így az életelv rendkívül hathatós eszköze, egyben természetes alapja is az ökológiai világnézetnek és az ökológiai szempontok elsőlegességén alapuló ökológiai civilizáció építésének.

II. MI A NÉP ÉS MI A NEMZET VALÓJÁBAN?

II/1. A NÉP ÉS A NEMZET FOGALMA. *A nép az emberiség azon alegysége, amely adott földrajzi térséghez köthető történelmi, testi, lelki és szellemi sorsközösséggel bír.* Testi sorsközössége kifejeződik a nép beláthatatlanul sok nemzedékre kiterjedő, sok évszázados, évezredes fennmaradásában, embertani, genetikai sajátágaiban, legszélesebb összefüggéseiben, élőlény és emberi lény voltában. Emberi lény voltunk révén tagjai vagyunk az emberiség sorsközösségének, élőlény voltunk révén tagjai vagyunk minden élőlény sorsközösségének. Emberi és érző lény voltunk testi lény voltunk mellett érző lény és gondolkodó lény voltunkat is jelenti. *A nép lelki-szellemi sorsközössége kifejeződik a kultúrában, legszélesebb összefüggéseiben élő, érző és értelmes lény voltában, az élő és érző, és a maguk módján az életük irányításához elegendően értelmes lényekkel való sorsközösségekben.*

A nemzet a tudatos és önrendelkező, önirányító nép.

A nemzeti önazonosság a nemzettel való lelki-szellemi azonosulás. Ez az azonosulás részben ösztönös, részben tudattalanul, részben tudatosan megy végbe.

A nemzeti önazonosság-tudat az a kép, amelyet nemzeti önazonosságunkról a nemzet alkot.

Fontos megkülönböztetnünk a nemzeti önazonosság-tudatot a valóságban fennálló nemzeti önazonosságtól. A nemzeti önazonosság-tudat ugyanis szükségképpen részleges, hiszen nem tudhatunk mindent nemzeti önazonosságunkról. Ugyanakkor nemzeti önazonosság-tudatunk lehet lényegében igaz, a valóságnak megfelelő, és lényegében hamis, a valóságtól lényegében eltérő is, hiszen a tudat manipulálható.

A nemzet a valóság legszélesebb és legalapvetőbb, leglényegesebb összefüggéseiben a Természetben él.

A nemzet alapvető valósága, lényege a valóság mindhárom létkörére, az anyagi, lelki és szellemi világra, tudományos szempontból a fizikai, biológiai és pszichológiai világra egyaránt kiterjed. E három létkör közül a legalapvetőbb az élethez kapcsolódó lelki, biológiai valóság. Az anyag, az élet és az értelem a valóság három létkörét alkotja. Ezek közül az élet és az értelem a létezés természete szerint az anyag irányítására való. Az élet és az értelem közül az élet az alapvetőbb. *Az értelem feladata, hogy az anyagi világban az életnek legkedvezőbb lehetőségeket megvilágítsa, elérhetővé tegye. A döntés a különböző lehetőségek közül az élet, a lélek, az érzés és az ösztönök kezében van. Az élet, az értelem és az anyag egymással fennálló kapcsolata, viszonya és kozmikus szerepe együttesen alkotja a létrendet.*

A nemzet legalapvetőbb lényege a nemzeti érzés. A nemzet a valóság legszélesebb és legalapvetőbb, leglényegesebb összefüggéseiben a Természetben él, nemcsak az anyagi létmódhoz, hanem az élet és az értelem létmódjához tartozó térben és időben. Ezek közül a legalapvetőbb valóságot a kozmikus élet lényegét alkotó érzésvilág jelenti. A nemzet a Természetben, a Természet érzés- és gondolatvilágában éppúgy él, mint az anyagi világban. Ez a Természetből fakadó érzésvilág a nemzeti érzés egyetemes oldalának lényege. A nemzeti érzés egyediségének lényege a nép őshazájának és történelmének egyediségében rejlik.

Az átfogó világnézet szerint a nemzet az élet kozmikus szerveződésének az Élő Világegyetem, a földi élővilág és az emberiség utáni negyedik szintje. Mivel a Világegyetem legalapvetőbb tulajdonsága, hogy él, mégpedig a kozmikus életelv alapján, a kozmikus értelemelv és döntésképesség segítségével, ezért a valóságban ezek a nemzet legalapvetőbb meghatározói. Mivel az élet és az értelem arra való, hogy az anyagi világ változásait, az anyagelv érvényesülésének feltételeit irányítsa, az anyagi világban váltsa valóra, amit az élet és az értelem jónak lát, a nemzet az anyagelv által irányított anyagi világban az élet, az érzés és az értelem irányítására szorul.

Az élet mindenekelőtt irányításméleti feladatot jelent. Amíg például egy kocsit magára hagyva a fizikai törvények hatása alatt mozog, a ve-

zető irányítása alatt a fizikai törvények egy sajátos, kívülről irányított feltételrendszerben érvényesülnek, rendszerint a vezető céljainak megfelelő módon. Hasonlóan, életünk irányítása együtt jár testi viselkedésünk irányításának szükségszerűségével, s ehhez *nem elég egy-egy célt kitűzni, rövid távú és hosszú távú terore, taktikára és stratégiára egyaránt szükségünk van.* Taktika és stratégia nélkül könnyen irányíthatóakká válunk azon társadalmi hatások alatt, amelyek egységes és szervezett hatásrendszer részeként, hosszú távon irányítják életünket lételméleti szinten előírt keretek közé. Életünk a valóságban, a létrend felismert összefüggéseiben értelmezhető a valóságnak megfelelően. A létrenddel fenntartott összhang mind a nemzetek, mind az egyének számára kulcsfontosságú ahhoz, hogy az életünk, nemzetünk élete, a történelem ne váljon kisiklottá. Az életstratégiának szükségképpen az élet, az anyag és az értelem viszonyát meghatározó létrenden kell alapulnia.

A nyugati civilizáció jellegzetessége, hogy keretein belül kezdettől fogva, s úgy tűnik, hosszú távon egyre növekvő mértékben az anyagi szempontok bizonyultak elsődlegesnek a civilizáció jövőjét illető fontosabb kérdésekben: a haszonlesés és a kapzsiság. *Ahhoz, hogy kikerüljünk ez alól a materialista jellegű hatásrendszer alól,* és az anyagközpontú helyett az egészséges, kiegyensúlyozott, élet-, közösség- és Természet-központú döntésrendszert tekintsük elsődlegesnek, amely az anyagi létkör mellett a lelki és szellemi létkörre is kiterjed, *lételméleti szintű, lételméleti szinten teljes körű tudatossággra van szükségünk.*

A nemzet feladata az élet és az értelem valóságában az élet legteljesebb, legmélyebb és legszélesebb körű átélése, megértése, és ennek alapján a nemzet az anyagi világban megvalósuló, tettekben kifejeződő életének irányítása. *A nemzet időben megvalósuló érzés- és értelemvilága alkotja a nemzet művelődésének életfolyamát, történelmét, kultúrtörténetét. A nemzeti önazonosság a nemzet életének irányítására való döntésképeség.* S ahhoz, hogy nemzeti jövőnk fő irányát a valóságnak megfelelően tudjuk megállapítani, a valóság lényegét, a létrendet kell világosan látnunk.

A nemzet életfeladata a nemzet élete számára fontos döntések meghozatala és valóra váltása a kozmikus életelv és értelemelv, valamint a nemzet döntésképesége segítségével. Ehhez nemcsak a létezés, hanem az élet lényegével is érdemes tisztába jönni.

Az élet legelemibb egysége nem az egyén, hanem a sejt. Az élet mint természeti jelenség nem tünteti ki az egyént jobban, mint az életközösségeket. Az élet léte ugyanis nem képzelhető el az élet égbe vezető „létrája” nélkül. Ennek az „égbe vezető létrának” egymásra következő fokai, az

ember szempontjából, a sejt, az egyén, a család, a nemzet, az emberiség, a földi élővilág és a kozmikus élővilág, az élő Természet, az Élő Világegyetem. *Sejtjeink is élőlények, az ember is az, s családunk, nemzetünk, az emberiség, a bioszféra és a Világegyetem mint egész, mint minden létező egységes egésze is az. Élőlények élnek az élőlényekben, mint egy égisz érő matrjoska baba.* S mivel a kozmikus életelv az, ami bennünket éltet, s amit tudatunk, lelkünk életösztönként fog fel, s ez a kozmikus életelv az egész Világegyetemet átfogja, átöleli, ezért bennünk is ott él a Mindenség. Hét kozmikus életközösség, a legparányibbtól a legnagyobbig, a legfelsőbig, egymásba ágyazva éli életét, kölcsönös egymásrautaltságban. *A hét kozmikus életközösség egymásrautaltságát kozmikus életrendnek, röviden kozmikus rendnek nevezzük.*

Minden élet alapvető kötelezettséggel jár. Minden élőlény természetes elkötelezettsége, hogy élni akar, hogy az élet javát akarja. A fajfenntartás túlmutat az egyén önfenntartásán. Az élet hosszú távú fenntartása túlmutat a fajfenntartáson. Az életközösségek egymásrautaltsága minden életet hét természetes elkötelezettséggel ruház fel. Az emberi élet alapvető, természetes kötelezettségei: a szervezetünket alkotó sejtjeink világa, az egyéni életutunk, a családunk, nemzetünk, az emberiség, a földi élővilág iránti felelősség, a Természet, az egész Természetet átható élet tisztelete. Röviden: az egyetemes élet iránti elkötelezettség az élet alaptermészetéhez tartozik.

A nemzet akkor tudja életfeladatát megfelelően ellátni, ha kultúrája élet-, közösség- és Természet-központú, világnézete, nemzetfilozófiája lételméleti szinten teljes körű és a Világegyetem lényegéig mélyreható, nemzeti önazonossága egészséges és életerős, nemzeti elkötelezettsége az életösztön teljes erejével bír, összhangban áll az élet hét alapvető elkötelezettségével, s ennek megfelelően minden nemzet természetes elkötelezettségével.

II/2. A NEMZET ÉLETE SZÉLESEBB, KOZMIKUS ÖSSZEFÜGGÉSBE. A nemzet olyan életközösség, amely a valóságban a többi nemzet, az emberiség, a földi élővilág és a kozmikus élővilág összefüggésrendszerében éli életét. Ahogy a magzat életének életfeltételei az édesanya szervezetéből adódnak, úgy a nemzet életének legalapvetőbb életfeltételei a földi és a kozmikus élővilágból adódnak. Mivel *a nemzet élete rá van szorulva arra, hogy életfeltételeit a lehető legjobbá tegye,* a nemzet élete rá van szorulva arra, hogy a földi és kozmikus élővilágot tőle telhetően az egyetemes élet fejlődése számára a lehető legkedvezőbbé tegye. *A kozmikus életközösségek, az egyes ember, a család, a nemzet, az emberiség, a földi és a*

kozmosz élővilág egymással szoros életközösséget alkotnak. Az egyes ember szervezete sejteinek életközösségét jelenti. Ahogy a szervezetünkben fellépő összhangtalanság, diszharmonia betegségekre vezet, úgy a nemzet életének a kozmosz összhangtól eltérése is betegségekre vezet. Mivel a nemzetek élete rá van utalva életfeltételeire, amelyek pedig végső soron a kozmosz élet által adottak, *minden egyes nemzet rá van utalva arra, hogy minden nemzettel, az emberiséggel és a földi élővilággal összhangban élje életét.*

Az eddigiek alapján a nemzet az emberiség azon egysége, amely adott földrajzi térséghez köthető történelmi, testi, lelki és szellemi sorsközösséggel bír, és maga irányítja életét. A nemzet életének valóra váltásához mindhárom alkotóelemének együttműködése szükséges: ezek a nemzet, a nemzet eredetében elsőrangú szerepet játszó földrajzi térség és a történelem, az őstörténelemben gyökerező nemzeti azonosság.

A nemzeti történelem a világtörténelemben, végső soron az élet földi és kozmosz történelmében zajlik.

Amikor a nemzet a létrend alapelvét, az egyetemes életelvet tekinti legalapvetőbb irányelvének, akkor arra törekszik, hogy minden élet javára cselekedjen. Ez a hosszú távú fejlődés alapvető feltétele.

Amikor a nemzet a kozmosz életelvet tekinti az általa megalkotandó vagy megalkotott közösségi együttélési mód, társadalmi intézményrendszer, társadalmi rend legalapvetőbb elvének, akkor az egyetemes életelv erkölcsi elvként jelentkezik.

Az egyetemes életelv a kozmosz létrend és a kozmosz életrend alapja. Mivel minden életet ugyanaz a kozmosz életelv éltet, és az emberre jellemző értelem az embert az egyetemes életért felelős lényé tette, az egyén, a család, a nemzet, az emberiség kozmosz jelentőségű életre hivatott, és a kozmosz összefüggésben nyeri el végső értelmét. *Az emberi élet alapfeladata minden élet javítása, beleértve egyéni, családi, nemzeti, emberi életünket egyaránt.*

Az egyetemes erkölcsi elv szerint minden nemzet legalapvetőbb életfeladata, hogy a kozmosz renddel összhangban minden élet javára járjon el.

Az egyetemes erkölcsi elv szerint minden élet kozmosz jelentőségű, és ennek megfelelő, kozmosz szintű megbecsülést, tiszteletet és figyelmet érdemel.

Az egyetemes életelv az egyes emberek és nemzetek számára kimeríthetetlen, kozmosz erőforrást jelent, olyan belső mozgósító erőt, amellyel semmiféle más tényező nem vetekedhet, mert a Világegyetem lényegéből, legalapvetőbb természetéből fakad. Ez lehet a végső, kozmosz alapja annak, hogy a Legfelsőbb

Lény eszméje, az isteneszme a világtörténelem egyik legnagyobb hatóerejének bizonyult. S hogy életünk kozmosz valósága nem jelent túlságosan nehezen felfogható feladatot, bizonyítja az isteneszme rendkívüli hatékonysága a történelemben.

A kozmosz rendben a nemzet ugyanúgy az egyénnél magasabb szintű, a Mindenséghez közelebbi életszerveződési szintet jelent, mint az emberiség, az állatvilág, a növényvilág, a Természet iránti fogékonyság és együttérzés. *S mivel a nemzet a kozmosz rendben az egyénnél átfogóbb, magasabb szintű életegység, a nemzeti érzés a vallásos érzéshez hasonló: az egyén és a család után következő lépés a Legfelsőbb Lény felé.*

II/3. A NEMZETI ÖNazonosság MIBENLÉTE. A nemzetnek éppúgy számtalan sok lényeges, egymástól elválaszthatatlan oldala van, mint egyéni életünknek. Ez lehet az oka annak, hogy a nemzet lényegét számtalan sok, egymástól különböző tényezőben látták, mint például a közös eredet, nyelv, vallás, jogrend, szokások, hagyományok, kultúra, terület, állam stb. A nemzet lényeges oldalai a valóságban egymástól elválaszthatatlanok, mégis meg lehet állapítani, ezek közül a valóságban melyek a legalapvetőbbek, és a nemzet egy-egy korszakában melyek a kiemelkedően fontosak.

A valóság összefüggésrendszerében, a Természet szempontjából a nemzet alapvetően a kozmosz élet megnyilvánulása, mégpedig (1) természetföldrajzi és (2) történelmi összefüggéseiben.

A nemzet életének a földrajz a térbeli, a történelem az időbeli oldala. A kettő egymástól elválaszthatatlan, és természet szerint egymással összhangban áll. Mind a földrajz, mind a történelem integráló tudományok (Hartshorne 1939, 463.), társtudományok egész sorát egyesíti magában, úgy, hogy ezek egyszerű összegzése helyett minőségileg magasabb szintű egységes egészet, összképet adnak (Kádár László 1957).

A nemzettudat akkor egészséges, ha összhangban áll a valósággal, a Természettel, a létrenddel és az életrenddel, a nemzet természetével, ha a nemzet egészének teljes jólétére, mind anyagi, mind lelki, mind szellemi jólétére egyaránt törekszik, egymással összhangban.

A nemzeti önazonosság alapvető irányelve, erőforrása és hajtóereje az egyetemes életelv. A nemzeti önazonosság jelentős eleme a nemzeti akaraterő, az a mozgósító erő, amellyel a nemzet tagjai előre akarják és előre is tudják vinni a nemzet ügyét.

A nemzeti önazonosság épsége, egészsége, ereje számára döntő jelentőségű az eredeti, ősi nemzeti önazonosság, az őstörténelmünk legkorábbi szakaszában,

közös eredetünk korában fennálló, eredeti önazonosságunk. Ezért az őstörténelem központi szerepet játszik a nemzettudatban. Hasonlóan központi szerepe van nemzettudatunkban őshazánk ismeretének. Az ősi, eredeti nemzeti önazonosság a valódi, egészséges önazonosság alapja, ezzel összhangban értelmezendő minden későbbi fejlemény.

A nemzeti önazonosság kutatásának eszközei a nemzet életének különböző oldalait megragadó tudományok, a legszélesebb értelemben vett földrajz és történelem, segédtudományaikkal együtt, amelyek képesek a nemzet földi életének egészét térben és időben megragadni.

A történelem segédtudományai közül kiemeljük a természetföldrajzot, az embertant, a genetikát, a régészetet, a vallástörténelmet, a népzene- és népmesekutatást, a népköltészet őstörténetét, a nyelvtörténetet és a nemzeti önazonosságot kutató tudományokat.

Ahogy azt 11 tudományág legújabb eredményeinek összevetése megmutatta, a magyar nép a Kárpát-medencében született az akkor még ember nem lakta tájon, első és őshonos népként, több mint 8000 évvel ezelőtt (Grandpierre 2019). Valójában egy, az ember még nem lakta tájon kialakuló nép őshonossága lényege szerint nem más, mint a Természet akaratából, a Természet erői által kifejlődés, az emberré válás hatalmas időszakában a nyelv és a társadalom a környezettel összhangban történő fejlődése, az ember, a közösségben élő ember megjelenése az addig lakatlan tájon. Az őshonos nép megkülönböztető jellegzetessége, hogy tájépezésében, földművelésében, állattenyésztésében és egész műveltségében az élő Természet akaratát keresi és kívánja folytatni, hiszen az őshonos nép lényege a Természet akaratának követése és kiteljesítése (Kolozsvári Grandpierre Endre 2011, 243.).

Az őshonosság ténye meghatározza az egyik legalapvetőbb emberi jogot, a törvényesen szerzett birtok jogát, és ennek közösségi, ösztónépi formáját, a történelmi birtokjogot. Az őshonosság a Természet akaratának megnyilvánulása, a természettörvények, az egyetemes életelv kifejeződése. A Természet-tisztelő, valóságtisztelő, istentisztelő emberiség számára az őshonosság a Mindenség, az Élő Világegyetem, Isten akaratának megnyilvánulása. Isten akaratának teljesítése szent kötelesség. Isten akaratának megsértése égbekiáltó bűn. Természetszerűen az isteni akaratot hordozó természetjog minden más jog alapja: a közjog és a magánjog alapja (uo., 245.). *Az égből aláereszkedett királyság eszméje az eurázsiai ősműveltségben megjelent az ősi Kínában, Mezopotámiában, a Kárpát-medencében és az egész eurázsiai síkságon (Grandpierre 2019, 60–61, 398.).*

Az őstörténelem kiemelkedő, megalapozó jelentősége sok téren nyilvánul meg. Ezen megnyilvánulások egyike az őstisztelet, amely az ősi vallások talán legalapvetőbb eleme volt. *A nemzet kiemelkedő őseinek tisztelete ma is központi jelentőségű a nemzettudat számára.*

Történelmünk legkiemelkedőbb eseményei elsőrangú jelentőségűek nemzeti önazonosságunk számára; ezek közül is elsősorban azok, amelyek sikeresek, eredményesek, felemelőek, mert ezekkel tudunk a legkönnyebben és rendszerint a legszívesebben azonosulni. Kiemelkedően fontosak mindazok a kulturális felfedezések, technikai találmányok, vívmányok, amelyek az emberi civilizációhoz és haladáshoz kiemelkedő, figyelemre méltó hozzájárulást jelentenek.

Újabb lényeges elemet jelent nemzettudatunk számára az a jelképrendszer, amelynek elemei legfontosabb nemzeti jelképeinkként nemzeti zászlóinkon, címereinken szerepelnek.

Nemzeti önazonosságunk lényeges eleme a nyelv, a vallás, elsősorban és alapvetően az eredeti vallás, az ősvallás. Bármennyire is kiszorult a köztudatból és a nemzet életéből a magyar ősvallás, nemzeti önazonosságunknak ugyanúgy természetszerű alapját jelenti, mint ahogy gyermekünk számára eredeti önazonossága, az az önazonosság, amely megszületése utáni önazonosságát jelenti. Tudatának későbbi fejlődése akkor egészséges, ha összhangban áll eredeti önazonosságával.

Nemzetünk önazonosságának lényeges része a néphagyomány, mindazon ismeretek, szokások, amelyekbe belenevelődünk, amelyeket népiünkhöz tartozásunk jegyében gyakorlunk. Történelmi hagyományaink legkiemelkedőbb elemeihez tartoznak a Nemród-hagyomány (Grandpierre 2019, 396–402.), az Atilla-hagyomány.

A magyar néphagyományok, népmesék, tündérhitregék és népköltészet világából a magyar ember mint a hazai környezet, az élő természeti világ oltalmazója lép eléink, s egyben mint a gyöngék, kicsinyek, védtelenek oltalmazója (Kolozsvári Grandpierre Endre 2011, 246.). Jótett helyébe jót várj, szól népmeséink tanítása egy olyan világról, amelyben még a jótett jó viszonzásra számíthatott. Népköltészetünk mágikus öntevékenységgel, lélekkel és tudattal, cselekvési képességgel ruházta fel az állatok mellett még a növényeket, tárgyakat is. Megkapó példáit őrzik ennek az ősi magyar mondavilág jelenségei, valamint a hozzájuk tartozó ősballedák, regösénekek, ahol „A zöld pázsit magamagától kerekedik”, „azt is körülfolylja egy halastó-állás”, „A fényes égi ösvény lefelé jődögél”. A fények „gyútatlanul gyúlnak, ótatlan alusznak”. De még a harangok is „húzatlanul szólalnak”. Tudatosan, öntevékenyen cselekvő természeti világ veszi körül a regösénekek

hőseit, illetve az Aranykor emberét, aki élete egyenjogú társának tekinti a természeti világ valamennyi élőlényét a tárgyi-anyagi világgal egyetemben (uo., 322.).

Nemzeti önazonosságunk lényeges eleme társadalom- és államszervező képességünk, műveltségünk, különösen azért, mert ezen a téren kiemelkedő eredményeket értünk el. A történész Deér József több mint nyolcvan évvel ezelőtt felismerte: az eurázsiai síkság népeinek „világtörténeti jelentőség[éről] ... ők voltak egyben az első igazi magaskultúrák megteremtői is, akik a déli részek parasztnépeire rátelepedve nagyszabású városállamokat, központosított politikai és katonai szervezetet, fejlett irodalmi és művészi kultúrát hívtak életre. Valószínűleg ily nomád felülrétegzésnek köszönheti műveltségét Mezopotámiában a sumér birodalom, Kis-Ázsiában a hetiták állama éppen úgy, mint a kínai és iráni magasműveltség is, mely e pásztorok szervezőképessége nélkül sohasem emelkedett volna az elért színvonalra” (Deér József 1938, 17.). „Nem csupán a távoli Kelet magaskultúráinak kialakításában jutott nekik döntő szerep, hanem a magyarok és bolgárok” kultúrájában, államszervezetében is (uo., 33.). A legújabb tudományos eredmények Deér József ezen következtetését megerősítik (pl. Vogelsang 1992, Grandpierre 2019, 217, 401–402.). Ahogy Deér József azon meglátását is igazolta, amely szerint „A magyar fejedelemség ugyanúgy a kozmoszsal összhangzó és ezáltal a nép jólétét és üdvét biztosító intézmény, akárcsak a hún nagykirályság, vagy a kazárok és a türkök kagánsága” (uo., 54.).

Ősi világlátásunk abban a lételméletileg teljeskörű bölcséleti-metafizikai rendszerben testesült meg, amely az átfogó történelemszemlélet (uo., 25–52.) és a régészet segítségével nemrég tárult fel (uo., 251–262.). Az ősi magyar nép legfontosabb jellemzői közé tartozónak véljük a következő fontos elemeket: az élet-, közösség- és Természet-központú világlátás, az ételszeretet, a szabadságszeretet, igazságszeretet, a család- és hazaszeretet, a regösök és az ősi bölcsék társadalmi rendje, a szilaj, zabolátlan magyar virtus. Közösségközpontú világlátásunk nyomait mára legteljesebben az ősi székely szokásjogban látjuk (Grandpierre 2019, 388–396.).

*A nemzet valódi helye az emberiség és az élet kozmikus valóságában van. Ahogy őstörténelmünk időszakában, úgy nemzeti öntudatunk ezeket az elemeket a jelenben, a jövőben is magában foglalja. Itt csak néhány példával tudjuk ezt alátámasztani. Wass Albert *Egységes magyarság* című művében ezt írja: „Számomra magyarságom ezt jelenti: mint ember tartozom vérség és lelki alkat szerint egy családhoz s ezt a családot szeretem erényeivel és bűneivel együtt, s javáért munkálkodni életem értelme ezen a földön. Tehát ember vagyok s ezáltal magyar.” *Minél jobb emberek vagyunk, annál jobb magyarok vagyunk, és minél jobb magyarok vagyunk,**

annál jobb emberek vagyunk. Egészséges önazonosságunkhoz nemcsak egyéni, de nemzeti és egyetemes emberi önazonosságunk is hozzátartozik – sőt élőlény voltunk is. A nemzettudat számára az életszemlélet az irányadó. Szabó István Széchenyi-díjas magyar történész *A magyarság életrajza* című könyvét ezzel a gondolattal zárja: „*Tiszta magyarságtudatra van szükség, amelyet a magyarságnak az élet egész szemléletét átható élménye táplál*” (Szabó István 1941/1990, 247.). Deér József pedig így fogalmaz: „*Az a mítosz, melyet egy nép léte értelméről, e világban elfoglalt helyéről kialakít magának, az életmagatartás ösztönös mélységeiből tör a tudat világosságá felé*” (Deér 1938, 227.).

Életünkhöz hozzátartozik, hogy lássuk, van értelme. Életünk egészének akkor van értelme, ha életünkkel egyéni létünkön túlmutató értéket hozunk létre. Ilyen érték a gyermek, és minden tettünk, amely a magyarságot, az emberiséget, a földi életközösséget jobba, szebbé, boldogabbá, egészségesebbé teszi. S ha végső biztosítékra van szükségünk, amire rátehetjük életünket, akkor olyan értékekért kell élnünk, amelyek fennmaradnak abban a természet adta közösségben, amelybe beleszülettünk: a magyarságban, az emberiségben. *Önazonosságunk nemzeti és természeti önazonosságunk nélkül csonka marad. Ezért legszemélyesebb magánügyünk, hogy elinduljunk magyar voltunk minél teljesebb felfedezése felé. Ha elindulunk ezen az úton, magyar voltunk megismerése önazonosságunk legmélyebb alapjait, az emberről, az életről, a Világegyetemről alkotott képünket is segít tisztázni.*

Összefoglalóan a következő összkép rajzolódott ki előttünk a nemzeti önazonosságra vonatkozóan. *Nemzeti önazonosságunk a következő elemek egységes egésze: a kozmikus életelv mint a nemzetépítés és társadalomszervezés erkölcsi alapelve, beleértve az ebből nyerhető kimeríthetetlen létezőt, a nemzeti akaraterőt és a nemzeti alkotóerőt, a közös eredet, az őstörténelem, az őshaza és a kultúra (hagyomány, államszervezés, vallás, nyelv, filozófia, irodalom, művészet, tudomány, sport, családi nevelés), ezeken belül kiemelkedően az őstisztelet, őseink dicső tetteinek tisztelete, civilizációs vívmányaink, nemzeti tehetségünk bizonyítékai.*

III. A MAGYAR NEMZETTUDAT TÖRTÉNELMI ALAPJAI

A magyarság számára a Kelet egy óriási kincs, amely mindent megváltoztat, a múlttól, a jelenről és a jövőről alkotott képünket egyaránt. A magyarságot a Kelettel összekötő kapcsolat a magyar őstörténelmet a mai köztudatban létezőtől lényegesen eltérő, hatalmas térbeli és időbeli

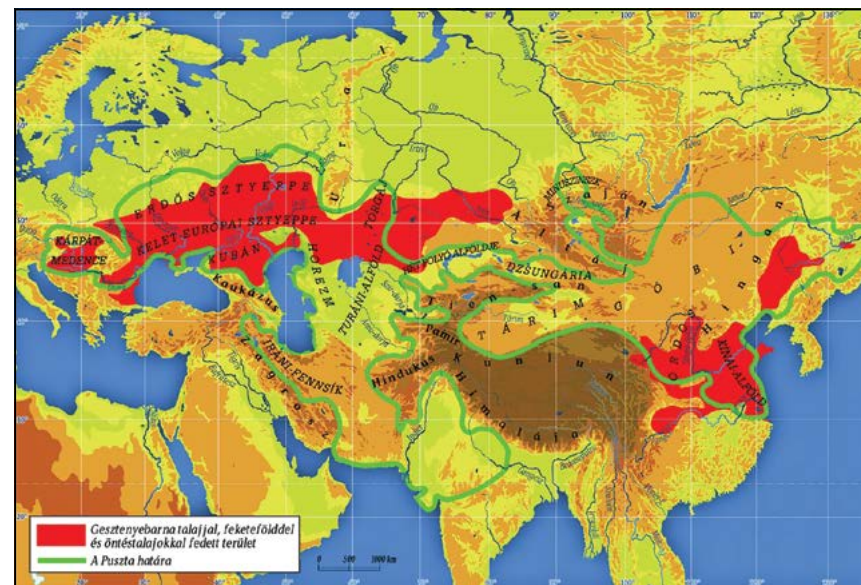
távlatokba helyezi. Egy olyan kapcsolatrendszerbe, amely megvilágítja a magyarság múltjának világtörténelmi jelentőségét, és azt is, hogy a *magyarság múltjának a jövő számára is világtörténelmi jelentősége van*.

De lássuk a tényeket! *Ősi Magyarország – A Kárpát-medence és a Selyemút népeinek felemelkedése* című, 2019-ben megjelent könyvünkben 11 tudomány legújabb eredményeit foglaltuk össze. Az egyes szaktudományokról írt összegző fejezeteket a témakörök elismert szakértői lektorálták. Ebben a könyvben minden állítást igyekeztünk szakszerűen alátámasztani és dokumentálni, a hivatkozások ott megtalálhatók. A legfontosabb tények közül a következőket emeljük ki.

Amint láttuk, az egy nagyobb embercsoportot néppé szervező tényezők közül kiemelkedik az őshaza és az őstörténelem. Az őshaza a nép természetföldrajzi életfeltételeit biztosítja. A természetföldrajzi feltételek nemcsak az élet, a civilizáció kifejlődése számára is kedvezőek lehetnek. A civilizáció kifejlődése számára kedvező természetföldrajzi feltételek a következők: (1) a körzet közlekedés számára kedvező jellege, alapvetően sík volta, (2) területének nagysága, (3) talajának termékenysége, (4) vízellátása, nagy folyóinak sűrűsége, kedvező csapadékmennyisége, (5) kedvező éghajlata (mérsékelt égöv), (6) kedvező földrajzi helyzete, (7) földrajzi védettsége, (9) egyéb természeti erőforrásokban, ásványi kincsekben, hévizekben gazdagsága, (10) a fejlődésnek kedvező feltételek folytonos fennállásának időtartama.

Ősi Magyarország című könyvünk természetföldrajzi fejezetében kimutattuk, hogy a civilizáció kifejlődése számára kedvező tulajdonságok együttesen világviszonylatban kiemelkedő mértékben adóttak a Kárpát-medencében, és jelentős mértékben a Kárpát-medencétől északra a tundráig, keleten a Csendes-óceánig, délen Észak-Indiáig terjedő, 20-25 millió km² területű eurázsiai Pusztán, az ősi Selyemúton. Természetföldrajzi alapon azt várhatjuk, hogy az ősidőktől mindaddig, amíg az emberiség történelmében a természetföldrajzi feltételek voltak a meghatározók, vagyis a legutóbbi évezredekig, ez a két körzet adott otthont az első nagy civilizációknak.

Mit mondanak a régészeti tények e körzet ősműveltségéről? A hárommillió éves időtartamú kőkorszakban a könnyen pattintható és csiszolható kovakövek számítottak a legértékesebb nyersanyagoknak. Nem eléggé ismert, hogy a Kárpát-medencében, világszerte, már 90 000-100 000 évvel ezelőtt nemcsak hogy bányásztak, hanem fejlett hőkezelési technológiát alkalmaztak az avasi kovakőbányában (Ringer, 2006). A ma ismert adatok alapján a kőkorszak ezen kiemelkedő vívmánya, a kovakő hőkezelési technológiája a Kárpát-medencéből, az Avasról terjedt el egész Euráziában (uo.). Az ősemberek nem-

1. kép. A Kárpát-medencében és a Kárpátoktól keletre több mint 4000 kilométer hosszan húzódik a világ legtermékenyebb nagytája az északi Selyemút mentén, jó közlekedési viszonyokkal a szintén rendkívül termékeny Kínai- és Mandzsúriai-Alföld felé.

csak bányásztak erre felé, a lakóhelyek, a műhelyek és a bányák egymás mellett találhatók a Tűzkövesen, lakóinak számát ebben az időszakban öt-hatszázra becsülik. Ez pedig egy kisebb falu létszámát teszi ki.

Az emberi civilizáció főútján a következő korszakalkotó lépés a nyíl, az íj használata. Az istállóskői barlangban talált leletek szerint az íjat a Kárpát-medencében találta fel a későbbiekben nyílhegyeiről gravetti népnek nevezett nép i. e. 35 000 körül (Gáboriné Csánk Vera, 1980, 177.). A mai Franciaország területén hasonló régészeti leletek csak 5-6000 évvel későbbiek (uo., 178). A gravetti műveltség a Selyemút övezetében őrződött meg legtovább, egészen az újkőkorig, amikor a civilizáció fejlődésének vezérfonalát átadta a Kárpát-medencében kifejlődött Ősi Európa civilizációknak.

Egyes növényfajok termesztése és állatfajok háziasítása jelentette az emberiség következő korszakalkotó lépését. A növényfajok termesztése, a mezőgazdaság a termőföld hasznosítása. Mai tudásunk szerint az Iráni-fennsík és Anatólia körzetében került sor a mezőgazdaság kialakulására. Ezek azonban nem annyira sík, mint inkább hegyvidékek. A mezőgazdaság jelentőssé válása a népesség ugrásszerű megnövekedésével jár. A régészeti tények alapján két nagy népességrobbanás jött létre az újkőkor

végén: az anatóliai–iráni körzetben és a Kárpát-medencében (Biraben, 2006). Bár az anatóliai–iráni körzetben a népességrobbanás korábban jött létre, de mértékében jóval elmarad a Kárpát-medencében az i. e. 6000–5700 között lezajló mögött (uo.).

Az emberi civilizáció fejlődésében a következő korszakalkotó lépés a közlekedés forradalma, a ló háziasítása. A ló háziasítására mai ismereteink szerint a sztyeppén, az i. e. 5. évezredben került sor. Figyelemre méltó tény, hogy a Kárpát-medencéből került elő az első, i. e. 5500-ból származó, lovast ábrázoló szobrocška („kentaurt ábrázoló agyagplasztika”, Füzesabony-Gubakút, i. e. 5500–5300). Ebben az időszakban a Kárpát-medence volt a műveltség világközpontja.

*A következő korszakalkotó lépés a Kárpát-medencében zajlott le. Helyi előzményekből itt született meg a fémművesség. A legelső fémkorszak neve: rézkorszak. A rézkorszak a Kárpát-medencéből terjedt el, i. e. 5500-tól, először – nem véletlenül – a Kelet felé és a Balkán irányában. Ezt a korszakalkotó felfedezést egész sor további korszakalkotó felfedezés kísérte, a nagyállattartás, a házépítés, városépítés, a kifinomult fazekasság, a nagy hatótávú kereskedelem, az írás vagy az írás közvetlen elődjének feltalálása. Életközpontú vallásában központi szerepet játszott a Természet Anya tisztelete. A régészek ezt a Kárpát-medencei központú kultúrát eleinte *Dunai civilizációnak*, majd *Ósi Európa civilizációnak* nevezték el. Az Ósi Európa civilizáció felvirágzása i. e. 5700-tól legalább 3000 éven át óriási műveltségi hatást gyakorolt Euráziára. I. e. 5700-tól a Kárpát-medence népe 1–2,5 milliós népességet bocsátott ki észak és nyugat felé (Lüning, 1998, Grandpierre, 2019, 189, 341.), i. e. 5100-tól pedig milliós létszámú, jogarakkal temetkező népet kelet felé (Govedarica, 2004, Grandpierre, 2019, 132–133, 149, 187–188.). Az Ósi Európa civilizáció erdélyi népcsoportja jogarakkal temetkezett, és milliós létszámban népesítette be a sztyeppét abban a korban, amelyben Európa Kárpát-medencén kívüli népességének létszáma 500 000 fő volt. Ez az erdélyi központú, jogarhordozó nép uralta a rá következő évezredekben az egész sztyeppét (Govedarica, 2004). Az Ósi Európában alakult ki az emberiség első szám- és írásrendszere (Haarmann, 2014), több mint 2000 évvel a mezopotámiai ékírás kialakulása előtt. Nemrég arra is fény derült, hogy az ókori görög civilizáció legtöbb vívmánya, a szőlőművelés, a műveltség, a vallás, a művészetek, a társadalmi hálózatok rendszere és a demokratikus kormányzás is itt gyökereznek (Haarmann, 2017).*

Az emberi civilizáció fejlődéstörténetében a következő korszakalkotó lépés a bronz feltalálása. A bronzot szintén a Kárpát-medencében találták fel, i. e. 4500 körül. A Kárpát-medencéből kiinduló fémművesség az i. e. 3500–3000 közötti

időszakban terjedt el az Iráni-fennsíkon és Mezopotámiában (Chernykh, 2008). Ebben az időszakban jelenik meg az írás és a sumér magasműveltség Mezopotámiában, minden bizonnyal szoros összefüggésben az Ósi Európa-műveltséggel. A réz- és bronzművesség először a sztyeppén és környékén, valamint a Balkánon terjedt el, műveltségi előnyt biztosítva ennek a körzetnek. A középső bronzkor Európa-szerte legkiemelkedőbb presztízstárgyai a Kárpát-medencében készültek (Kristiansen and Larsson, 2005, 123–128.). Kétségtelen a cőfalvi balták, díszítőelemeik és kísérő tárgyaik szoros összefüggése az Aral-tó környéki andronovói és a Balkánon virágzó mükénéi műveltséggel (uo.). Ez az összefüggés rendkívül figyelemreméltó. Az andronovói műveltség (kb. i. e. 2000–i. e. 900) a Kárpát-medencétől több mint 2000 kilométerre található, a Kaszpi-tengertől keletre. A cőfalvi aranyleletben (i. e. 1750–1400) a szív alakú ún. halántékgyűrűk láncsal összekapcsolva jelennek meg. Ilyenek fordulnak elő a meótiszi Kubán folyó vidékén és a délorosz sztyeppvidéken a rézkorban (i. e. 5500–3000) (uo.). Tallgren a cőfalvi halántékgyűrűket készítő műveltségi központnak az Erdély–Bohémia–Morávia körzetet tekinti, és megemlíti, hogy egészen Uralszsig elterjedtek. A bronzkori Erdélyben „az uralkodó elit jelképei a jogarak, az ivócsészék és a borostyán ékszerek” (uo., 126.). A bronzkori székely aranyművesség a szkíta aranyművességnél korábbi, hasonló jellegű motívumkincsű és hasonlóan világszínvonalú.

A Kárpát-medence népessége 8000 éves embertani folytonosságot mutat. A magyarság embertani típusaihoz hasonló körzetek a nagy eurázsiai síkság nagy részét lefedik. Árpád népe és az őshonos Kárpát-medencei magyarság legfőbb embertani típusai hasonlóak.

A genetikai vizsgálatok szerint a 2–3,5 milliós népességet kibocsátó Ósi Európa és az 1 milliós népességet kibocsátó Anatólia adta a nyugat-eurázsiai népesség javát. Ebből a két népességből tevődik össze a mai kínai, japán, mongol nép genetikai összetevőinek 40%-a, Európa népességének 70-90%-a, Oroszország népességének 60%-a.

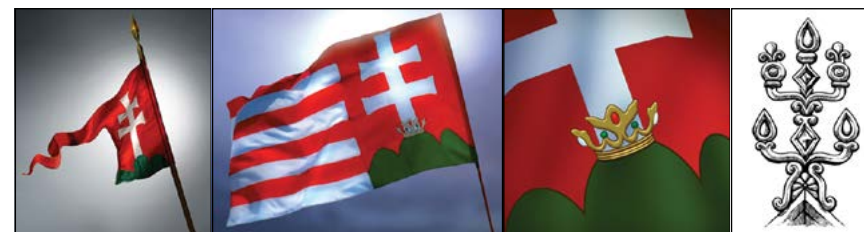
Az i. e. 5700-tól a Kárpát-medencéből 2–3,5 milliós népességet kibocsátó Ósi Európa népessége szintén milliós nagyságrendű kellett legyen, s így összességében elérhette a 4 millió főt. Ez a korabeli világ legnagyobb népessége, több mint kétszer nagyobb, mint a korabeli, Kárpát-medencén kívüli Európa (500 000), Kína (700 000) és India (700 000) népessége együttesen (Biraben, 2006). Ez a hatalmas népesség a Selyemút övezetében azzal a hozzá hasonló eredetű gravetti néppel ötvöződött, amely 10-20%-kal járult hozzá a Selyemút népeinek mai népességéhez. A magyarság mint a pusztai és a sztyeppéi népe, azért olyan hasonló az európai népekhez, mert döntő mértékben

ők is ugyanabból a sztyepei, nyugat-eurázsiai népességből erednek. Az Ősi Európa sztyeppére kiáramlott, különös felségjelvényekkel, jogarakkal temetkező, milliós létszámú népességéhez i. e. 3000 körül jelentős, hasonló műveltségű és népzenejű anatóliai néptömegek csatlakoztak, s itt a sztyepe őslakóival együtt az i. e. 2. évezredben létrehozták a gendavázás (srubnaya) néven ismert régészeti kultúrát, amelynek népét az i. e. 1. évezredben a korabeli görögök szkítáknak nevezték. Hérodotosz görög történetíró szerint e nép magát „szkolota” néven nevezte. E népnév meghatározó, sz-k-l mássalhangzói megegyeznek a székel(y) népnév mássalhangzóival.

A régészeti tények szerint az Ősi Európa műveltségében központi szerepet játszott a Világfa, az Életfa jelképrendszere. Az *Életfa jelképe a kettős kereszt, amelynek kozmológiai, vallási jelentőségét az átfogó tudomány világította meg.* A Világegyetem lényegét megragadó átfogó tudomány a fizika, a biológia és a pszichológia, az anyag, az élet és az értelem tudományának egységes egésze. Ez a három tudomány természetes egységet alkot a Világegyetem lényegében, amely a jelenségvilág és a természettörvények valóságsszintjénél mélyebb valóságsszinten, a kozmikus alapelvek valóságsszintjén válik világossá. *A jelenségek, törvények és kozmikus alapelvek éppúgy hármasságot alkotnak, mint az anyag, az élet és az értelem alapelvei.* Így a hármasság egy mélyrehatóbb, teljesebb tudomány jelképeként kap olyan kozmikus jelentőséget, amely az Életfához, a kozmikus Egyháromság jelképeéhez kapcsolja. A kettős kereszt az anyag, az élet és az értelem kozmikus alapelveinek Egyháromságát jelképezi. Az Életfa jelképrendszerében a magyar és a mezopotámiai kultúrkörben központi szerepet játszik a hármasság jelképe. *A Világfa, az Életfa központi szerepének legbiztosabb nyomai Árpád népének régészeti műveltségét a mezopotámiai civilizációval kötik össze. Ezt az egyezést tovább erősítik olyan lényeges részletek, mint az Életfa törzsén feltüntetett hármasság, illetve Egyháromság, valamint a hármasság és az Életfa csúcsán a hét szírom, amelyet az Élő Világegyetem eszmekörében a kozmikus élet hét szerveződési szintjével azonosíthatunk.*

Az Ősi Európa civilizációja a réz- és bronzkortól kezdve az eurázsiai síkságon a szkítáknak adta át a vezetést, akiktől a szármata, majd a hunok vették át a stafétabotot. A régészet különös módon három szkíta reneszánszt, a szkíta műveltség három újjászületését tartja számon, mégpedig a szármataknál, a hunoknál és a 8–10. században a magyaroknál. A magyarázat: a szármata, hun, magyar népnevek a korábban szkítának nevezett nép, a továbbélő szkítaság későbbi nevei (Grandpierre 2019.). Gábori Miklós *Ősemberek, ásatások* című könyvében (1964, 173.) azt írta: „Sokan azt hi-

szik, hogy aki régézzel foglalkozik, annak az inkák birodalmába vagy Egyiptomba, de legalábbis Görögországba kell mennie. *Pedig Magyarország világviszonylatban az egyik leggazdagabb terület a kutatók számára.* Más szóval, a Kárpát-medencében, Magyarországon ugyanúgy rendkívül fejlett ősi civilizáció állt fenn, mint Egyiptomban vagy Görögországban. Ideje, hogy ez a tény bekerüljön a köztudatba.

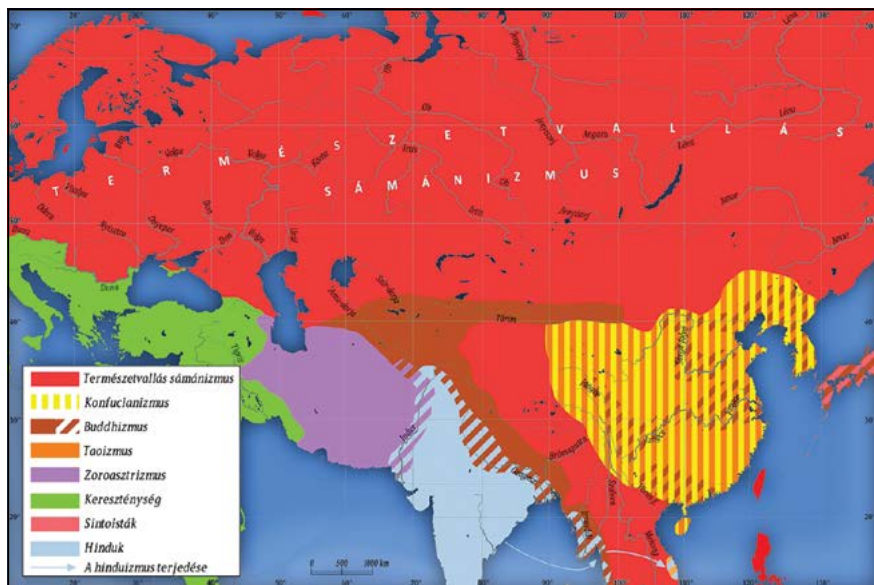

2. kép. Balról jobbra: az Egy zászlaja a 2005-ös csíksomlyói búcsún; a magyar nemzeti zászló a hármasság jelképeivel; középen a koronának három ága, mindegyik ágán három rügy, jelképezve a hármasságot; a szkíta Egyháromság jelképe, jobb szélén a kettős kereszt, egyben az Életfa jelképe is. Kora: i. e. 7. század, lelőhelye: Litoj kurgán, a Don partján.

3. kép. Balról jobbra: az anarcsi hajfonatkorongon látható az Életfa jelképe Árpád népének hagyatékából; Asszír Életfa, II. Assur-nászir-apli tróntermét díszítő elefántcsont-faragvány, készült i. e. 879 körül; mezopotámiai Életfa, tetején a hét virág, törzsén a hármasság jelképe, az ágak csúcsán következetesen egy, illetve három rügy látható, egymás utáni sorrendben, olvasata: Egyháromság; mezopotámiai Életfa, csúcsán a hétszirmú jelkép, törzsén a három hármasság vízszintes vonalpár, amelyek egyenként az Egyháromság, egymás után olvasva a hármasság, egységként felfogva annak az Egyháromságnak a jelképei, amelynek alkotóelemei maguk is az Egyháromság jelképei. Az Egyháromság az anyag, az élet és az értelem kozmikus egységét jelképezi. A hármasság a három valóságsszint: jelenség, természettörvény, kozmikus alapelvek, és a három létkör: anyag, élet, értelem hármasságának jelképe.

4. kép. Eurázsia vallásai i. sz. 600 körül. A természetvallás-sámánizmus közege Közép-Európától, Nagy-Britannia északi és keleti részétől a Kaukázusig, a Csendes- és az Indiai-óceánig terjedt. A Középkorai történelmi atlasz nyomán.

A magyar nép ősvallása Eurázsia legelterjedtebb vallása, a természetvallás, a mágusok vallása, sokkal fejlettebb és teljesebb körű tudásrendszer, mint amit a sámánizmus képvisel, ugyanakkor ténylegesen az eurázsiai sámánizmus bölcsője.

Tudjuk, hogy a kereszténység mintegy 2000, a buddhizmus és a zoroasztrizmus mintegy 2600, a hinduizmus mintegy 3500 éves. Ezek előtt Euráziában minden jel szerint ez az ősi természetvallás-sámánizmus uralkodott, a 4. képünkön pirossal jelzett körzet tehát még nagyobb térséget foglalt magában. Ha pedig megvizsgáljuk, milyen múltra tekinthet vissza, minden jel szerint több százezer évre, sőt Mircea Eliade szerint több millió évre. Ez pedig azt jelenti, hogy a 19. században természetvallás-sámánizmus elnevezést kapott vallás az emberiség, s ezen belül elsősorban, illetve legerősebben Eurázsia, ezen belül az északi Selyemút ősvallása. Diószegi Vilmos 1958-ban megjelent könyvében kimutatta, hogy a magyar ősvallás a természetvallás és a sámánizmus jegyeit viselte. Térképeink alapján is jól látható, hogy a magyar ősvallás megegyezett az emberiség, illetve Eurázsia ősvallásával. Figyelemre méltó, hogy a sámánizmus természetfilozófiája az egész Természetet, minden élő és élettelen dolgot lélekkel, vagyis titokzatos belső életerővel

bíróként fogta fel (Hoppál, 2010, 96–107.). Ókori szerzők szerint a szkíta Nemród király által építtetett Torony felépülése előtt az emberiség legelterjedtebb vallása a szkíták vallása volt (Grandpierre, 2019, 56–88.).

A Selyemúton az i. e. 3. századtól a népességében és műveltségében mindinkább számottevő Kína vette át a vezetést. A néphagyományban ugyanakkor jól kimutatható a magyar műveltség széles körű hatása. A népzene kutatás szerint „Eurázsia zenei műveltségeit a Kárpát-medence kapcsolja össze egy egészé. A kínai népzene más népzennel rokonítható csoportjai szóróanyagok, egy kivétellel, és ez a magyar. Egyedül a magyar kapcsolattal rendelkező dallamok tekinthetők a kínai népzene ma is eleven, változatképző elemeinek, és ezek száma kifejezetten jelentős, összevethető az önálló, belső eredetű népdalkincsével” (Juhász Zoltán, 2006, 140–141, 26. ábra). Ehhez őseink egy jelentős csoportjának huzamosan Kína szomszédságában kellett élnie (Juhász Zoltán, 2006, 146.). A magyar népzene ősnyelvi, keleti és magyar-skandináv kultúrkörökbeli szerepe azt mutatja, hogy a magyar népzene minden bizonnyal az újkőkorban, i. e. 6000 előtt, innen, a Kárpát-medencéből terjedt el keletre, egészen Kínáig, és északra Skandináviáig (Juhász et al., 2019). A magyar népzene ősrétegét mágikus énekek alkotják, és ez nem lehet másként, csak úgy, hogy az ősi magyarság a mágusok népe volt. Az Ősi Európa népzeneje, az ereszkedő kointoáltó, megegyezik a mai magyar népzene legjellemzőbb típusával. Ez pedig újabb csalhatatlan jele annak, hogy az Ősi Európa népessége magyar volt.

Népmeséink a három nagy népmese-kontinens közül az eurázsiai népmese-kontinenshez tartoznak. Ősi népmeséink, tündérmeséink jellemzői a Természettel egybeforrottság, az életközpontú, mágikus világlátás. A magyar népmesék legfőbb elemei – a Világfa, a griff, a sárkány – a szkíta művészet jellegzetes jelképei. A magyar tündér megkülönböztető sajátága nyilvánul meg abban, hogy regéink és mondáink, meséink a tündéreknek egy különös, csodás, ős boldoglétet, egy boldog aranyhont tulajdonítanak, hol őket aranykori boldoglét veszi körül (Ipolyi, 1854/1987, 57.). Népmeséinkben jól kimutatható a mezopotámiai rokonság. Például Az okos leány népmesénknek pontos megfelelője megtalálható az i. e. 2112–2004 között született sumér, Enmerkar és Aratta ura című eposzban. Hasonlóan, Fazekas Mihály 1817-ben írt Lúdas Matyi című művének alcíme: eredeti magyar rege. Megdöbbentő tény az is, hogy a Lúdas Matyival a neveken kívül szinte mindenben megegyező történet került elő 1951-ben Irakban egy, az i. e. 1500 körül lejegyzett agyagtábláról (Gyarmath Jenő, 1995). A mai Irán területén a perzsák csak az i. e. 1. évezredben tűntek fel, azelőtt az Iráni-fennsíkot Turánnak nevezték.

Lássuk a legalapvetőbb nyelvészeti tényeket! Először néhány idézetet emelünk ki. „*A magyar nyelv önálló fejlődése sokkal nagyobb időtávlatú, mint akár Európa mai indoeurópai nyelveinek, akár uráli-finnugor nyelveinek legtöbbjéé*” – írta Benkő Loránd Széchenyi-díjas nyelvészünk (Benkő Loránd, 1997, 164.). „*A mai latin és a mai szláv nyelv között a nyelvrokonság mérve legalább hússzor akkora, mint amilyen a magyar és a finn-ugor nyelvek között kimutatható*” (Nemesdedinai Zsuffa Sándor, 1942, 18.). „*A magyar nyelv, amelyet őseink a honfoglalással a Kárpát-medencébe magukkal hoztak, már akkor is rendkívül nagy szerkezeti távolságban állt a rekonstruálható ugor alapnyelvtől, vele a megértés egyetlen elemét sem tartalmazta*” (Benkő Loránd, 1997, 164.). S hozzátette: „*A magyar nyelvnek – és ezzel együtt persze a magyar népnek – az őstörténete nem mosható, nem keverhető össze az uráli-finnugor vagy akár ugor nyelvek és népek őstörténetével*” (Benkő Loránd, 1997, 164.). Az elmúlt évtizedekben egyre több nyelvész vélekedik úgy, hogy az *altaji, mongol és tunguz nyelvek hasonlóságának az az oka, hogy mindegyikre alapvető hatást gyakorolt a Hun Birodalom nyelve*. Ezt a nyelvet mi szkíta-hun nyelvnek nevezzük. Hunnia fennállását ugyanebben a hatalmas eurázsiai körzetben megelőzte a szarmaták és a szkíták vezető szerepe. A szarmaták szkíta nyelvet beszéltek, de mindegyre csak hibásan, írta Hérodotosz (IV. könyv, 117.§.). Török „*jövevényszavaink*” jelentős része az *alapszókincshez tartozik, és így nem átvételnek, hanem közös eredetnek tulajdonítható. A szkíta-hun nyelv az urál-altaji nyelvcsalád alapnyelvének tekinthető. Besorolható a finnugor vagy az altaji nyelvcsaládba, de csak egyik-egyik oldala, valójában bizonyos értelemben mindkettőt magában foglalja, illetve mindkettő belőle fakad, mindkettőnél szélesebb osztályt alkot. Mint ilyen, az urál-altaji nyelvcsalád alapnyelvének tekinthető. A könyvünkben ismertetett tények fényében a magyar nyelv önálló fejlődésének időszaka mintegy 10 000 évre tehető.*

Foglaljuk most röviden össze az I. Táblázatban, a teljesség igénye nélkül, a Kárpát-medencéhez, a magyar nép őstörténelméhez köthető, az emberiség fejlődésében kulcsszerepet játszó civilizációs vívmányokat!

I. Táblázat. A Kárpát-medencéhez, a magyar nép őstörténelméhez köthető, az emberiség fejlődésében kulcsszerepet játszó civilizációs vívmányok a vaskorig, amely szkíta korként is ismeretes

Az ÍJ KORA, i. e. 35 000-től, a Kárpát-medencéből, a vadászat forradalma;

A RÉZKOR, i. e. 5500-tól, a Kárpát-medencéből;

A LÓ HÁZIASÍTÁSA, legkorábbi nyoma i. e. 5500-tól, a Kárpát-medencéből,
a közlekedés forradalma;
A BRONZKOR, i. e. 4500-tól a Kárpát-medencéből.

Eredeti nemzeti önazonosságunk a nemzetet az ősi életközpontú világrend hét kozmikus életszintjének kozmikus rendjében helyezi el, középen – ezek az Élő Világegyetem, a földi élővilág, az emberiség, a nemzet, a család, az egyén, és a szervezetünket alkotó elemi életegységek, mai kifejezéssel a sejtek. *Ebből a kozmikus világrendből eredt a népfelség eszméje, a magyar nép isteni eredetének és küldetésének egész ősvallásunkat átható eszméje. A kozmikus világrend minden szintje a kozmikus életből fakad, ha úgy tetszik, isteni eredetű, és így a legmagasabb tisztelet illeti. Az ősi magyar önazonosság lényeges jellemzője volt a nemzeti, törzsi, nemzeti és a Puszta nemzeteit egységes egészé szervező civilizációs önazonosság és önállóság tisztelete. A szkíta-hun királyok jellegzetes címe volt a „királyok királya” cím, amely ehhez a pusztai civilizációhoz kapcsolódó önazonosság jele volt. Fontos megemlítenünk, hogy ez a természeti rendben felfogott nemzeteszme elsőbbséget ad az ökológiai szempontoknak, és minden nemzetet egyformán tiszteletben részesít, így a jövő nemzeteszméjének tekinthető.*

És most lássuk az összefüggéseket! Mert az összefüggések azok, amelyek segítségével gondolkodni tudunk. Az összefüggések azok, amelyek látást adnak, megértést, amelyek lehetőséget biztosítanak arra, hogy megértsük az okokat és következményeket, amelyek segítségével történelmünket hathatósan a felemelkedés felé fordíthatjuk, amelyek segítségével megérthetjük őstörténelmünk lelkiségét, szellemiségét, értelmét és értékét, hozzájárulását az emberiség felemelkedéséhez. Lássuk azokat az összefüggéseket, amelyek megvilágítják őstörténelmünk valóságnak megfelelő értelmét, értékét, azt a történelemszemléletet, amelyek őseink alakították történelmüket, és induljunk ezzel a szemlélettel a jövőnk felé.

A magyarság őstörténelmének és jövőjének legfőbb színtere a Kárpát-medence és a tőle keletre fekvő, óriási eurázsiai Puszta. Az embertan, a genetika, a régészet, a vallástörténet, a népzene-kutatás, a nyelvészet és a korabeli történelmi források, melyek köztudomású tényként kezelik, hogy a magyarok szkíták, illetve hunok, a magyarság szkíta-hunként azonosításának a 18. századig egész Európában elfogadott volta bizonyítja, hogy a Kárpát-medence őshonos népe a magyar, s ezen belül a székely, mint önálló nép. Természet- és bölcsességtisztelő ősműveltségben éltünk az őskortól napjainkig. Régészeti leleteinken és mai nemzeti jelképeinken egyedülálló, lételméleti szinten teljes körű kozmológiai-tu-

dományos-bölcseleti-metafizikai rendszer látható, a Világegyetem lényegének ismerete, dióhéjba foglalva. Ez a bölcseleti rendszer minden külön feltevés nélkül megoldja a metafizika négy, több ezer év óta megoldatlan alapfeladatát. A régészeti leletek alapján itt, a Kárpát-medencében született több mint 7000 éve az Élő Világegyetem jelképe, a Világfa, amely egyben kozmikus Életfa is, és ezzel szoros összefüggésben az Életfa Egyhármasságának ismeretét jelképező kettős kereszt és a hármas hármasság bölcseleti rendszere, és innen került át Mezopotámiába. A Selyemút a tudomány és a filozófia, a népek felemelkedésének 7000 éves főútja, és újra azzá válik, mert az őstörténelem hagyományainkban és bennünk tovább él.

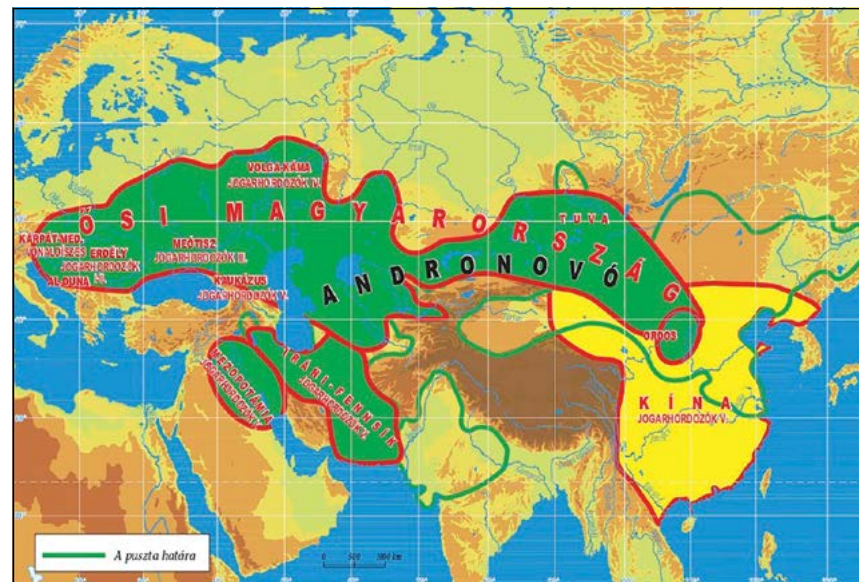
Magyar nemzeti önazonosságunk 4 fontos pillére: (1) a Kárpát-medencében őshonos szkíta-hun-magyar nemzeti azonosság és folytonosság, (2) lételméletileg teljes körű és a Világegyetem lényegéig mélyreható kozmológiai-bölcseleti rendszerünk, (3) a legalább 8000 éves múltú, átfogó, élet-, közösség- és Természet-központú szemléletű, ökológiai jellegű őstörténelmünk és (4) korszakalkotó civilizációs vívmányaink ismerete. Tegyük hozzá: a szkíta-hun-magyar nép ma is a Selyemút mentén élő népek sokaságának fontos népi összetevője.

Látnunk kell a magyar őstörténelem összefüggéseit! Nemcsak azért, mert Keletről jöttünk, bár ez is igaz, hanem még inkább és elsősorban azért, mert innen mentünk oda, mert itt, a Kárpát-medencében volt az őshazánk, de tágabb értelemben az ősvilágunk, második őshazánk volt az ősi Kelet. Manapság a magyarság, ezer éve a nyugati civilizáció égisze alatt, hajlamos a borúlátásra. A nyugati civilizáció negatív érzésekkel és gondolatokkal terhelt. A nyugati tudateryő befeketíti felettünk az eget. Ha a keleti kapcsolatainkat nem ismernénk, minden okunk meg lenne a borúlátásra. Keleti kapcsolataink jelentőségét felismerve azonban minden megváltozik. Keletről jön a fény. Keletről jön a hajnal.

És ez a hajnal már elkezdődött.

Ez a hajnal egy új világkorszak beköszöntét hozza. Egy olyan világkorszakét, amely kibékül a Természettel, amely felfedezi a Természetben rejlő értéket, amely alapvetően ökológiai jellegű, és nemcsak a magyarság, de az egész Kelet, az egész Selyemút felemelkedéséhez vezet. A magyarságot, ha tevékenyen részt veszünk ebben a folyamatban, igaz magyar nemzeti akaraterőt tanúsítva, akkor a világtörténelem is felemeli.

Kinyílt a kapu az ősvilágra. Kinyílt a kapu az Ősi Magyarországra. S ha belépünk, nemzettudatunk megtisztul, megerősödik, s őseink lételméletileg teljes körű és a Világegyetem lényegéig, a végsőkéig mélyreható tudományos-filozófiai-bölcseleti rendszerével felvérteződve eloszlanak bennünk az eget elsötétítő fellegek.

5. kép. Az Ősi Magyarország körvonalai. A történelemben elsősorban ez a térség volt a szkíta, szarmata, kimmer, hun, avar, magyar nép hazája. Műveltségi körét tekintve az őstörténelem korában hozzátartozott Mezopotámia és a Iráni-fennsík is.

Feltárult egy olyan összefüggésrendszer, amelynek számtalan sok elemét már ismertük, de csak a közöttük fennálló összefüggések rajzolják ki ezek valóságos értelmét és jelentőségét.

Az Ősi Magyarország körvonalai újra kirajzolódtak. A vakok országában éltünk, és az Ősi Magyarország volt az az elefánt, amelynek különböző részeit sokan tapogattuk ugyan, mégsem ismertük fel, hogy miről van szó, nem is sejtettük, hogy létezett egy, a Kárpát-medencénél sokkal nagyobb, a keleti Alpoktól a Csendes-óceánig és Észak-Indiáig terjedő őshazánk. Tudtunk keleti kapcsolatainkról, mégsem ismertük fel az összképet, s így fordulhatott elő, hogy jelentősége elsikkadt, s ennek híján keleti kapcsolataink legtöbbjét bizonytalan, délibábos, megalapozatlan eredménynek lehetett tartani, figyelmen kívül lehetett hagyni. Így fordulhatott elő, hogy lehetséges volt, hogy egy olyan elmélet, mint a finnugor, amelynek még az elnevezése is téves, amely a csőlátás mintapéldája, mégis kizárólagosságra tarthasson igényt és bevonulhasson a tankönyvekbe, nemzedékek sorát idegenítve el valóságos önazonosságunktól.

Mi tudjuk összeegyeztetni az ötszáz éven át felemelkedett és világszerepet megszerzett Nyugat tudását annak a még hatalmasabb Keletnek a tudásával, amely már rég elkezdte felemelkedését, és amely már ebben az évszázadban átveszi, sok tekintetben már át is vette a vezetést. *Mi tudjuk összeegyeztetni a Keletet a Nyugattal, mert ezer év nyugatizálódás után mi vagyunk azok, akik megérthetjük a Nyugatot és a Keletet is.* Mi tudjuk összeegyeztetni a Keletet a Nyugattal, az ősi Kelet tágabb és mélyebb világlátása és értékrendje alapján, mert ez az alapvetőbb mind a valóságban, mind a magyar őstörténelemben.

IV. A MAGYAR TEHETSÉG ÉS A MAGYAR ÖNTUDAT AZ ELMÚLT MÁSFÉL ÉVSZÁZADBAN

Míg a legtöbb nemzet öntudata saját társadalmától rendszerint erős hátszelet, húzóerőt kap, addig a magyar népnél gyakran fordított a helyzet. 1945, különösen 1956 után az oktatásban kötelező, a magyarság kiemelkedő sikereit elhallgató, kudarcait előtérbe helyező történelemszemlélet és a finnugor eredet híveinek mélyen meggyökerezett hegemoniája többé-kevésbé, összességében sikeresen idegenítette el a magyarságot történelmétől, s társadalmi szinten vészesen meggyengítette nemzeti öntudatunkat. A magyarságtól elidegenítő, mélyen beidegzett történelemszemlélet az oktatás és a média hatására mindmáig uralkodónak mondható a magyar társadalomban.

A magyar nép az 1848–49-es szabadságharc leveréséig, a finnugor elmélet meggyökereztetéséig tudatában volt annak, hogy őshonos a Kárpát-medencében, a szkítákkal, hunokkal azonos, ahogy annak is, hogy Nemrod és Atilla magyar király volt. 1848–49-ben megmutattuk a világnak, milyen erőt jelent az addig még ép magyar öntudat. Legyőztük az osztrákokat, és a vert helyzetből csak az orosz haderő segítségével tudtak kikerülni. De amint Magyarország függetlenné vált, 1867-ben, Magyarországon felszínre tört az ősi magyar nemzeti öntudatból fakadó bizonyításvágy. Ahogy Norman Macrea, a japán gazdasági csodát kutató amerikai közgazdász írja Neumann Jánosról szóló életrajzában (1992), *az 1867–1913 közötti időszak nagy részében a gazdaság Budapesten gyorsabban fejlődött, mint Európában bárhol máshol. Magyarország ambíciója volt, hogy kitűnőbb tanulókat, jobban képzett nemzedékeket neveljen ki, mint Bécs* (uo., 51.). *Az oktatási reformokat a nemzeti öntudat fűtötte, hogy lekörözzék Ausztriát, melyre nehezteltek* (uo., 49.). *Budapest létrehozta a világ legjobb*

gimnázumait (uo., 34.), *és úton volt afelé, hogy kinevelje a tudósok, írók, zeneészek és hazájukat támogató, elvándorolt milliomosok az olasz reneszánsz óta legragyogóbb nemzedékét* (uo., 27.). Az eredmény: 1910–1930 között robbanásszerűen kitört a magyar alkotóerő a matematikában és a tudományban (uo., 34.). *A történelem legkiválóbb élgárdáját kinevelő, legsikeresebb gimnáziumrendszerét vitathatatlanul a kis Magyarország hozta létre 1890 és 1930 között* (uo., 48.). Ha átlagon felül tehetséges népről van szó, a nemzeti öntudat erős, és a nemzet képes az önirányításra, akkor a felemelkedés receptje egyszerű: hozzuk létre a világ legjobb iskolarendszerét, és az eredmény nem marad el.

A történelem mindmáig feldolgozatlan és súlyos következményekkel járó leckéje, hogy 1849 után az osztrák uralom alatt megkezdődött a magyar nemzeti öntudat módszeres aláásása, s ennek keretében a finnugor elmélet egyeduralmukodóvá tette. 1945 után tovább erősödött nemzeti öntudatunk üldözése. Ennek dacára *1970-ben, az első megmértetéskor a természettudományokban diákjaink világelsőek voltak.* Az IEA (International Association for the Evaluation of Educational Achievement) nemzetközi tudásszintvizsgálata szerint a magyar nyolcadikosok tudásszintje még 1996-ban is a világ élvonalában volt. Az 1945-ben bevezetett japán oktatási reform hatására helyünket először a japán, majd a szovjet, amerikai, kínai diákok vették át. Amíg sok ország fenntartotta, sőt tovább javította már egyébként is sikeres és bevált iskolarendszerét, addig Magyarországon a külföldi mintára és a színvonal rovására átszervezett iskolai „reformok” hatására drámaian romlott a helyzet.

A mai magyar társadalomban az iskola elvesztette eredeti funkcióinak nagy részét. Kontraszelekció mérgezi a magyar társadalmat, az iskoláktól kezdve a legfelsőbb szintekig. De ha nem az iskolarendszer áll a sikerek mögött, akkor mi? Bár az iskolák hatása kétségkívül a nemzeti felemelkedés számára legfontosabb tényezők közé tartozik, úgy tűnik, Magyarországon mégsem az iskolarendszerben, hanem *magukban a magyar tanulóknak, s felnevelőikben, a magyar családokban rejlik sikereik első számú oka.* Ezt az észrevételt a következő tények is megerősítik. Az 1990-es évek közepén az érettségiző diákok teljesítménye már korántsem volt olyan jó, mint a nyolcadikosoké. Ezek szerint tehát nem kizárólag a magyar középiskolák az okai a kiemelkedő eredménynek, hiszen akkor a nyolcadikosokhoz képest kellene feltűnő javulásnak fellépnie, és ennek épp a fordítottja tapasztalható. Tény és való, hogy a mai Magyarországon a tehetség legtöbbször inkább hátrányt, mint előnyt jelent. Különösen, ha formabontó, merész lángelméről van szó. Azt is fontos látnunk,

hogyan a magyar társadalomban az anyák még két évtizede is a családot részesítették előnyben a karrierrel szemben, eltérően a nyugati országoktól (Itt születnek Európa segéd munkásai, Új Demokrata, 1996. június 22.). Az iskola speciális ismeretei a családban szerzett élményekre épülnek. Ezért a magyar tanulói ifjúság különleges sikereinek titkát nem kizárólag az iskolarendszer fejlettségében kereshetjük, bár ennek szerepe kétségtelenül lényeges, hanem elsősorban a magyarság családszeretetében, és az emögött meghúzódó, a magyarságra jellemző életszemléletben, életélményben. Az a nép, amely a legjobban szereti az életet, a szabadságot, ha szabadságát elveszti, ez a rabságot nehezen tűrő állapotokhoz hasonlóan önelhagyásra (depresszióra) és öngyilkosságra hajlamosíthatja; és mindkettőben a magyarok a „világelső”. Különös módon, a magyarság nemcsak a világ legkiválóbb népei között tűnik fel, hanem a világ legjobban szenvedő népei között is, s ennek a paradox jelenségnek ugyanaz lehet az oka: a magyarság rendkívüli élet- és szabadságszeretete, ami pedig minden bizonnyal a magyarság őstörténelmében gyökerezik. Az élet igazi természetének, szabadságának kibomlása, a bennünk hordozott átfogóbb, mélyebb tudás teljesebb, öntörvényűbb életérzésre tesz fogékonnyá, és így szabadság- és igazságszeretővé, szilajjává, élettélivé. Ezek világszerte régóta a magyarság, a magyar virtus ismérvei, és ez ismét megerősíti, hogy megközelítésünkben van igazságtartalom.

Milyen manapság a legkiválóbb magyar tanulók eredményessége világszintű összehasonlításban? Nemrég zajlott le a biológiai diákolimpia, jelentős magyar sikerrel: a magyar csapat kitűnően szerepelt, mind a négy magyar induló aranyérmes szerzett, s ezzel 73 induló nemzeti csapat között, Kína mögött a második helyet szerezte meg a nemzetek versenyében. A magyar diákok a fizikai és kémiai olimpiákon is az élvonalban vannak. A magyar diákok hozták a negyedik legtöbb aranyérmes a matematikaolimpiákon Kína, az Egyesült Államok és Oroszország mögött. A részletesebb adatok azt mutatják, hogy 1959-től 1965-ig a magyarok voltak az első, ekkor azonban a szovjet diákok átvették a vezetést. 1959-től 1978-ig rendszerint az első 3-ban szerepeltünk, egy kivétellel, 1979-től 1999-ig rendszerint az első 10-ben, három kivétellel, 2000-től 2019-ig rendszerint a második 10-ben, háromszor a harmadik, kétszer az első 10-ben (International Mathematical Olympiad, 2020). Ahogy az Eduline írta, 2002-ben az Egyesült Államok és Kína beért minket, sőt Kína le is hagyott, majd 2006-ban az Egyesült Államok is. Ekkorra már Kína vette át a vezetést, 2008-ra pedig kialakult a mai sorrend (Eduline 2019). Nagy népességű országokról, világhatalmakról van szó, Magyarország tehát

a természettudományok terén még ma is világhatalmi képességekkel bír – legalábbis ami az emberi erőforrásokat illeti. Csak hogy felsőoktatásunk, úgy tűnik, mindmáig nem találta meg a módját annak, hogy gondoskodjon a magyar tehetségek itthon maradásáról, világszínvonalú továbbképzéséről. Pedig ez lenne a logikus lépés, hiszen ha a magyar tehetségek a képességeiknek jobban megfelelő külföldi egyetemeken tanulnak tovább, akkor nagy az esélye, hogy a világszínvonalú magyar tehetségek nem hazánk, hanem más országok felemelkedésére fordítják tehetségüket. S hogy mit jelent a magyar tehetség egy olyan világhatalom, mint az Egyesült Államok számára, azt talán legjobban az amerikai elnökök tudnák megmondani. Ismeretes, hogy Amerika szuperhatalmi státuszában jelentős szerepet játszik az agyelszívás, a Brain Drain. Tény, hogy az 1989-ben hazánkba látogató idősebb Bush USA-elnök a Parlament előtt a zuhogó esőben, esernyő alól elmondott beszédében kiemelte: az Egyesült Államok bevándorlástörténetének legértékesebb népessége az a harmincezer magyar bevándorló volt, akik az 1956-os magyar szabadságharc leverése után az USA-ban kerestek menedéket, s akiknek 65 százaléka azóta valamilyen vezető helyzetbe jutott (idézi Roób Gusztáv, 2008).

Mindez annál figyelemreméltóbb, mert nemcsak a természettudományos oktatás az, amelynek tulajdonítható hazánkban, legalábbis az élvonal képzésében, tanulóink világszinten kiemelkedő teljesítménye. A magyarok ugyanis a sportban is hasonlóan kiemelkedőek, ráadásul ezen a téren még a felnőttek között is. 2018-ban az ifjúsági olimpián Magyarország sportolói a nemzetek versenyében a negyedik helyen végeztek, csupán Oroszország, Kína és Japán előzött meg minket.

A magyar sport belső szerkezete, kiépítettsége, anyagi ellátottsága messze áll a világ élvonalától. Ez pedig sok esetben szinte meghatározza a teljesítményeket. Nálunk mégis más a helyzet, a magyar sportolók teljesítménye világszínvonalú. Ismeretes, hogy a millió főre jutó aranyérmek számában az olimpiák újkori történetében Magyarország a világelső között van. Az olimpiák egész történetét tekintve Magyarország 26 olimpián részt vett, kettőn erre nem volt lehetősége; az éremtáblázatban Magyarország világvizonylatban a 8. helyen áll. Hét, azaz 7 aranyérmes szereztünk átlagosan egy olimpián. Összehasonlításképpen, a magyar sportolók tekintetben az Egyesült Államok sportolójának teljesítményét több mint hatszorosan felülmúlták.

A legeredményesebb sportágunk hagyományosan a vívás, úszás, kajak-kenu, birkózás. Bár az olimpiai sportágak között szereplő lovaglásban és íjászatban gyengébben szerepeltünk, nem mondható, hogy

őseink hagyományai nem nyertek méltó folytatást. *Kassai Lajos, a 2014-es lovasíjász-világbajnokság győztese öt Guinness-világrekordot állított fel. Mónus József többszörös világrekorder, hagyományörző távlövő íjászunk világvverseny-ről világvversenyre évek óta újabb és újabb világrekordot lő. Rendre felülmúlta versenytársait a világ bármely országából, méghozzá nem is akármilyen mértékben. Például 2017-ben a „Hódítók Kupája” versenyen az egyik kategóriában a második helyezettinél, aki 397 métert lőtt, 63 (!) méterrel (16 százalékkal!) többet, 460 (!) métert lőtt. 2019-ben Mónus József és családjából álló csapata tizenegy világrekordot lőtt az Amerikai Egyesült Államokban a World Archery által rendezett távlövő világvversenyen, köztük egy 918,37 méteres, óriás lövéssel, átlépve a lehetetlennek hitt 1000 yardos (914 m) álomhatárt. Kétszeres álomhatárról van szó, mert Mónus József a 907 méteres álomhatár elérését tűzte ki célul, hogy ezzel a 907-es pozsonyi csatában a magyarok végleges elpusztítására szövetkezett egyesült európai seregekkel szemben aratott világraszóló magyar győzelemre felhívhassa – és győzelme után ott a versenyen fel is hívta – a figyelmet, hiszen a pozsonyi csata Magyarországon nem szerepel az iskolai történelemtankönyvekben.*

A magyarok kiemelkedő tehetségéről rengeteg könyv jelent meg, messze a világtáglag feletti tehetségünket gyakran a „marslakó” jelzővel érzékeltetve. Itt csak jelzésszinten említem meg a következő tényeket. A *Nature*, a világ legrangosabb tudományos hetilapjának cikke a 21. század első számában ezzel a címmel jelent meg: *Genius loci. The twentieth century was made in Budapest. „A hely szelleme. A huszadik század Budapesten készült”* (Smil 2001). Lehetséges, hogy tényleg „a hely szelleme”, a Kárpát-medence áll a magyar tehetségek kiemelkedő volta mögött? Őstörténelmünk legkorábbi szakaszában, „a kezdet kezdetén”, a nemzet két meghatározó tényezője, a természetföldrajzi és a történelmi tényezők közül a földrajzi életfeltételek, a Kárpát-medence különlegesen kedvező adottságai voltak a meghatározók. Ennek megfelelően *őstörténelmünk a Kárpát-medence természetföldrajzi viszonyaival összhangban fejlődött. Az ősi magyarság egész életét, egész társadalmi szervezetét a Természettel, az egyetemes kozmikus életelvel összhangban építette fel. De menjünk tovább!*

A magyar lovas hagyományok nemcsak a hadászat terén voltak egyedülállóak, hanem számos lovakhoz kapcsolódó szerszám, eszköz feltalálása is a magyarok nevéhez fűződik, mint például a *Mátyás király korában, az 1400-as évek közepén a szekér- és hintókészítő hagyományairól híres Kocs községben megalkotott lovas kocsi, mely a közlekedést forradalmasította* (Bolykiné Oláh Erika 2013). Megkönnyítette az utazást, megnövelte a sebességet és a biztonságot. Három fontos újítást tartalmazott. Ezek a rugó, az

ülés alatt, a kocsi első tengelyén elhelyezkedő, a mai kormánykerékhez hasonló ötödik kerék, amelynek révén a kocsi kanyarodni tudott, és a különböző kerékméret – az első kerék kisebb lett. Könnyebb a kisebb kerékkel kanyarodni, és a kocsi súlypontja is lejjebb került, növelve a biztonságát. Létfontosságú volt, s nem volt semmi hozzá hasonló. *A kocsi egész Európába a magyar Kocs községből terjedt el* (uo.). Az Oxford English Dictionary, az oxfordi nagyszótár is a magyar Kocs községnek tulajdonítja a kocsi eredetét.

A 19. században is születtek világraszóló magyar felfedezések. *Irinyi János* találta fel a gyufát 1838-ban. *Jedlik Ányos* találta fel a szódavizet, a szódáspalackot, az elektromotort és a dinamó működési elvét, és így *Zipernowszky Károly* mellett, akinek köszönhető a váltóáram elterjesztése, már a második magyar, aki az elektromágneses jelenségek terén is bizonyított. Vegyük hozzá *Kandó Kálmánt*, a vasúttörténelem koronázatlan királyát, akinek Európa első villamosított vasúti fővonalát köszönhetjük, *Puskás Tivadart*, aki Edison mellett dolgozva feltalálta a telefonközpon-tot, amely lehetővé tette, hogy bármelyik telefontól bármelyiket elérjük; *Just Sándort*, *Hanamann Ferencet* és *Bródy Imrét*, akik megalkották a wolframszálas izzót, ezzel létrehozva egy erősebben és tartósabban világító égőt, mint az elődeik.

A geofizika elismerten *Eötvös Loránd* alkotása – írta Marx György (Marx György 2000, 156.), Kossuth-díjas magyar fizikus, asztrofizikus, tudománytörténész, egyetemi tanár, tanszékvezető, a leptontöltés felfedezője. Az amerikai Hello, angol írásmódban *Hallo* pedig Edison laboratóriumából származik, ahol magyar munkatársak e szavakkal próbálgatták az újonnan föltalált telefont: – Hallod? – Mire a válasz: – Hallom. – Itt dolgozott Puskás Tivadar is (uo., 148.) Marx György könyvéből érdemes idézni néhány további, nem eléggé közismert tény a 20. századi magyar felfedezésekre vonatkozóan.

Ifj. *Simonyi Károlynak* kulcsszerepe volt a számítógép grafikai megoldásokkal felszerelésében, s a számítógép társadalmi elfogadásának ez volt a valódi előfeltétele (uo., 103.). *Goldmark Péter* hozta létre a színes televíziót. *Neumann János* tervezte az elektronikus programozású számítógépet. *Kemény János* kötötte össze a számítógépeket e-mail-hálózattal. *Simonyi Károly* teremtette meg a Windows Word szövegszerkesztőt. *Andy Grove*, született *Gróf András* gyorsította föl a mikroprocesszorokat, hogy milliószám végezzék a rájuk bízott matematikai műveleteket (uo., 115.). Amerikában a motorizációt, a modern idők Ford T autómódeljének megjelenésétől, 1907-től szeretik számítani. *Ez volt az első igazán elterjedt*

autótípus. Minden tizedik amerikainak jutott belőle, az amerikai életforma szimbólumává vált. 1999 decemberében nemzetközi zsűri az *Évszázad Autójának* nyilvánította. Tervezője, a magyar Galamb József (1881–1955), Mákón született (uo., 116.). Tegyük hozzá, hogy az első amerikai gyártmányú benzinmotoros gépkocsit a Magyarországon született Balzer Márius István készítette el. Járay Pál (Paul Járay), az aerodinamika úttörője, nagy hatást gyakorolt az autóipar fejlődésére az áramvonalas konstrukciók szülőatyjaként. Magyar szülőktől született Olaszországban János Viktor, azaz Vittorio Jano, aki a FIAT tervezőrezslegének vezetőjeként tervezte a Grand Prix P2-t, amellyel 1925-ben világbajnokságot és nagydíjat nyert, majd az Alfa Romeónál és a Ferrarinál öregbítette világhírét. A magyar és német szülőktől Budapesten született Ganz József találta ki, hogy kicsi, áramvonalas és olcsó gépkocsit kell alkotni. Ennek népszerűsítésére saját újságot is szerkesztett, amelyben közzétette a később a Volkswagen Bogarat megálmodó magyar Barényi Béla, a világ legtöbb szabadalommal rendelkező feltalálója (Mátyás Szabolcs 2008, 81.) terveit is. Eljutott a működésképes változat gyártásáig, a BMW és a Mercedes-Benz felkérte tervezőnek, és először gyártotta le a későbbi Volkswagenhez hasonló prototípust. Itt azonban a történelem közbeszólt, 1934-ben el kellett hagynia Németországot. A politika miatt nem ő, hanem Ferdinand Porsche lett az ünnepelt fejlesztő és dúsgazdag autógyáros, a Volkswagen Bogár gyártója, amely a magyar Barényi Béla tervei nyomán született (Sal Endre 2019, 59–61.).

1897. január 13-án a Bodeni-tó fölé emelkedett egy léghajó. A keszthelyi születésű Schwarz Dávid (1850–1897) építette vékony fémlemezéből. Egyenesen haladt a kijelölt irányba, majd megfordulva visszajött, egy hibás kormánymozdulat után a földnek ütközött. Schwarz Dávid nem sokára meghalt. Az új léghajó útja november 3-án már sikeres volt. Zepelin gróf megvásárolta a családtól Schwarz Dávid tervrajzait. A léghajó zeppelin néven vált közismertté (Marx György 2000, 116.). A rakétákat tervező Kármán Tódor fejlesztette ki a főlzállást elősegítő sugármeghajtást. Az amerikai légierő úgy tekintett Kármánra, mint istenre. Bármit mondott, megcsinálták. 1956-ban megkapta a legnagyobb amerikai kitüntetést: a Szabadság Díjat (uo., 119.). Az Egyesült Államok Kármán Tódort tiszteli a modern repülés és űrhajózás úttörőjeként (uo., 121.). A repülés történetét további magyar nevek fémjelzik: Hoff Miklós és Springer György munkáik elismeréseként a Stanfordi Egyetem Aeronautikai és Asztronautikai Intézetének, Izsák Imre a NASA Égi Mechanikai Intézetének vezetői lettek. Szebehely Viktor számította ki az Apolló űrhajó

legkedvezőbb pályáját. Róla mondta Hans Mark, a NASA aligazgatója: „Ő vezetett minket a Holdra” (uo., 124.). Galamb József Ford T-modelljétől (1907) és Kármán Tódor lökhajtásos repülőjétől (1940) jutott el az emberiség Pavlics Ferenc Holdbogaráig (1968) és Beczky Antal a Marsra tájékozódó Cserkészéig (1997) (uo., 137.). Tegyük hozzá: a *helikopter feltalálója szintén magyar*, Asbóth Oszkár, akinek a gépe 1928. szeptember 9-én emelkedett függőlegesen a magasba. Ezzel megalkotta az áthidalhatatlannak hitt függőleges irányú emelkedés problémáját, és nemzetközi elismerésre tett szert. *A magyarok a közlekedésben kulcsszerepet játszó találmányok terén egészen kiemelkedőt alkottak.*

Tegyük hozzá: ez a felsorolás távolról sem teljes. Itt most csak egy példával egészítjük ki az eddigieket. „Elképesztő, de Hollywood is a magyaroknak köszönheti sikerét, pontosabban két feltalálónak, Mihályi Józsefnek és Riszdorfer Ödönnek. Munkájuk gyümölcse nemcsak a filmfelvevő gép, de a félautomata fényképezőgép is. Ezenkívül Bláthy Ottó alkotta meg az éghetetlen filmet. Még egy érdekesség, amelyet valószínűleg nem sokan tudnak, hogy a filmóriás FOX és a 20th Century Fox megalapítói is magyar származásúak, ugyanis Fried Vilmos (később William Fox) Magyarországon, Tolcsván született. Később Amerikában telepedett le, és megalapozta a ma ismert filmgyártás sziklaszilárd alapzatát” – írta Gerő József (Gerő József 2017).

Marx György így foglalta össze a magyar történelemtankönyvekről alkotott véleményét: „A mai magyar iskolai történelemben Gömbös Gyula kötelező tananyag, de Neumann János nem az. Vajon kire és mire fognak emlékezni az iskolai történelemtankönyvek 300 év múlva? Hitlerre és Sztálinra, Clintonra és Jelcinre, Gömbösre és Rákosira?” S felveti, *sokkal helyesebb lenne, ha ehelyett a magyarság valóban legfontosabb eredményeit tanítanák. Például azt, hogy „a 20. században kezdődött el:*

– az **ATOMKOR**, amely alapvetően átalakította a gazdaságot, orvostudományt, világpolitikát. *Elindító vitán felül Szilárd Leó (neutron-láncreakció), Hevesy György (radioaktív nyomjelzés), Wigner Jenő (vízhűtésű teljesítményreaktor) voltak, mint azt az Egyesült Nemzetek nekik adott Atom a Békéért Díja kodifikálta. (No meg az atomreaktor Fermi és Szilárd nevére kiállított amerikai szabadalma.)*

– a **COMPUTERKOR**, amely szupertitkos katonai programként indult, de fél évszázad alatt elérkezett iskoláinkba és otthonainkba is. *A mai számítógép Neumann János fejében fogant: USA Szabadság Érdemrendje. Annak széles társadalmi jövőjét Kemény János ismerte fel, és a hálózat első létrehozásával ő valósította meg: IBM első Robinson-díja. A számítógépek*

százmillióban villámsebessé számláló-gondolkodó mikroprocesszor felgyorsítása Andy Grove (születési nevén: Gróf András) érdeme: az 1997. Év Embere (Time Magazine, 1997. december 29).

– az ŰRKORSZAK, amelyet a századelőn Hermann Oberth megálmodott: Gagarin-érem és Hermann Oberth Raketengesellschaft. Azt Kaliforniában Kármán Tódor a századközépre realitássá formálta: az USA Szabadság Érdemrendje és az USA első Nemzeti Tudományos Díja. A századvégen magyar kezek által épített eszközök dolgoznak a Holdon, a Marson és vannak úton a Szaturnusz felé” (157.; kiemelések – G. A.).

Vessük most össze a fentieket, különösen Marx György kimutatását a 20. század korszakalkotó felfedezéseiről az I. Táblázatban szereplőkkel, az emberiség őstörténelmének legnagyobb, korszakalkotó felfedezéseivel! Nem kerülheti el figyelmünket az a feltűnő hasonlóság, hogy mindkettőben kiemelkedő szerepet játszott a Kárpát-medencei magyarság. Úgy tűnik, hogy nemcsak az őskorban fűződtek a szkíta-hun-magyar néphez korszakalkotó felfedezések, de ezer évek múltán, a drámai mértékben megváltozott körülmények sem ölték ki a magyarságból ezt az alkotóerőt. Vegyük figyelembe, hogy a Lúdas Matyi, és Az okos leány című népmesénk messzemenő, szinte minden lényegi részletre kiterjedő egyezésben áll az ókori Mezopotámiában született párjával. Hosszan lehetne sorolni a további hasonló egyezéseket, melyek számunkra azt jelzik, hogy a magyar őstörténelem tovább él a mai magyarságban. Időközben eltelt pár ezer év, de ez nem volt elég ahhoz, hogy a nyomok eltemetődjenek, hagyományaink bennünk tovább élnek. Amit ősaink megtettek, ami mély nyomot hagyott a történelemben, annak folytatására mi is képesek vagyunk. S ha így van, ez azt jelzi, hogy a magyar őstörténelem nemcsak önazonosságunk, de egész lényünk nagyon fontos részét alkotja. A népek alkotóereje a történelmi műveltségéből ered. Továbbélő őstörténelmünk felértékeli múltunk jelentőségét a jelen és a jövő, mindannyiunk számára.

Vessünk egy futó pillantást a jelenre is. Napjainkban „új értékrend van kialakulóban, melyben a tudásé, a kreativitásé a legnagyobb szerep” (Csizmadia Norbert 2016, 19.), s „a kulturális és kreatív iparágak Európa leggyorsabban fejlődő ágazatai” (uo., 224.). Ebben a helyzetben „a szerzői jogi ágazatok nemzeti jövedelemhez hozzájárulása Magyarországon a világon a 4. helyet foglalja el” (uo., 227.).

A magyarságról alkotott kép nagy jelentőséggel bír Magyarország jövője számára. A mai köztudatban uralkodó magyarságkép azonban nem a legmegfelelőbb. A magyarság elsősorban nem a gulyást és nem a 19. századi dzsentrivilágot jelenti sem önmagunk, sem a világ számára. Marx György meglátását arról, hogy a magyar koponyák jelentik a magyar-

ság igazi mivoltát, ennek logikus volta és jelentős szerzők állásfoglalása is alátámasztja. Köszler Artur, a magyar származású, világhírű író és társadalomfilozófus megfogalmazásában: „Magyarország legfontosabb hozzájárulását az emberiség kultúrájához, Magyarország legértékesebb exportját a [külföldi] egyetemek fizikai, matematikai, biológiai intézetei”-ben, „no meg kórházak[ban], kutatóintézetek[ben], állami bizottságok[ban] és szimfonikus zenekarok[ban]” dolgozó, kivándorolt magyarok adják. S hozzátette: „Nem hiszem, hogy hasonló mértékű kulturális exodus [kivándorlás] valaha is előfordult a történelemben Bizánc eleste óta” (uo., 147.). Marx György Enrico Fermi feleségének, Laurának az írásából idézi a következő fontos adalékot: „Magyarország 10 millió lakosával ugyanakkora hatást gyakorolt Amerika tudományos felemelkedésére 1930 és 1950 között, mint a 60 milliós Németország” (uo., 159.).

Ismét egy hatszoros aránnyal szembesülünk nemzetközi összehasonlításban a magyar nép alkotóereje javára, ezúttal nem az amerikaiakhoz, hanem a németekhez képest, akik szintén közismerten jóval a világátlag fölött járultak hozzá a 20. század legnagyobb vívmányaihoz. Mindezek alapján egyértelműnek látjuk, hogy az elmúlt évszázadokban a magyarság alkotóereje valóban messze a világátlag felettinek bizonyult.

Tovább él az őstörténelem a magyarság lelkében, szellemében, alkotóerejében, s kedvező körülmények között felszínre jut. Mindezek fényében kimondhatjuk: a magyar öntudat egyik legfontosabb eleme a magyar tehetség kiválósága, világ-szinten is kiemelkedő volta.

Mérlegelni kellene, hogy egy ilyen képességekkel mindmáig rendelkező nép miért nem tud kitűnő adottságainak megfelelni, miért nem tud itthon, hazai pályán érvényre jutni és hazája felemelésére fordítani képességeit. Mit kell megváltoztatni a társadalmi intézményekben ahhoz, hogy tehetségeink itthon akarjanak maradni, s építő javaslataink a társadalomban kellő fogékonyságra találjanak? A magyar felnőtt társadalom történelmi-gazdasági teljesítményének sikertelensége, elmaradása a 19. században katonailag, majd a 20. század első felében szellemi téren legyőzött Ausztria mögött a kiváló magyar szellemi-lelki adottságok ismeretében valójában nehezen érthető, még a történelmi különbség fényében is. Miért nem tudott Magyarország 1989 után felzárkózni Ausztriához? És miért indult romlásnak 1970 után az iskolarendszerünk?

Minek tulajdonítható a magyarság világátlag feletti alkotóereje? És hogyan fordítható ennek titka minden nép javára, és hogyan állhat ez összhangban egyszersmind az ökológiai szempontok elsődlegességével?

Az ökológiai civilizáció az emberi alkotóerő kibontakozását is elősegíti mind széles látókörű, mind mélyreható volta, mind a bennünk élő

kozmosz alkotóerőkkel való azonosulás révén. Ha lábunkat szilárdan megvetjük a létrendben és az életrendben, életminőségünk ugrásszerűen megjavul, s életünk menete a felemelkedés irányába fordul. Hét természetes elkötelezettségünk tudatosítása rendkívüli hajtóerőt kapcsol be életünkbe, és mentesít a nyugati civilizáció nyomasztó, materialista jellegű hatásrendszerétől. A nemzetek betagozódása a kozmosz létrendbe és életrendbe távlatot nyit a nemzetek hosszú távú, békés együttműködésének, az emberiség felvirágzásának.

Minden nép, amely a természeti erők felé fordul, szorosabb kapcsolatba kerül a benne rejlő kozmosz alkotóerőkkel. Amikor ezek felé fordul a nemzet életének fő vonala, akkor a nemzeti öntudatban megerősödnek az egyetemes értékek, a nemzet világlátása és életélménye elmélyül, ennek következtében egyénisége, eredetisége, alkotóereje ugrásszerű fejlődésnek indul. Ez lehetett az alapvető oka annak, hogy őstörténelmünkben az e tanulmányban érzékeltetett civilizációs vívmányok megszülettek. Bármennyire is ellentétes irányba mutat a történelem felszíne, a mélybeli erők minden olyan embernél képesek felszínre jutni, akiben elsődleges erőként él a tudásvágy és az emberiség egyetemes értékei iránti elkötelezettség. Nemzetünk felemelkedésében óriási jelentőségű a népben és legtehetségesebb fiaiban, lányaiában élő nemzeti öntudat éppúgy, mint a személyes ambíció és a civilizáció, az emberiség iránti elhivatottság.

Irodalomjegyzék

- Arsenault, C. 2014, *Only 60 Years of Farming Left If Soil Degradation Continues*, <https://www.scientificamerican.com/article/only-60-years-of-farming-left-if-soil-degradation-continues/>
- Bauer, E. 1920, *Die Grundprinzipien der rein naturwissenschaftlichen Biologie*, Berlin.
- Bauer Ervin 1967, *Elméleti biológia*, Budapest, Akadémiai Kiadó.
- Benkő Loránd 1997, *A honfoglaló magyarság nyelvi viszonyai és ami ezekből következik. Honfoglalás és nyelvészet*, Balassi Kiadó, Budapest, 163–176.
- Biraben, J.-N. 2006, *The History of the Human Population from the First Beginnings to the Present Day*, in: *Demography. Analysis and Synthesis*, Four Volume Set: *A Treatise in Population*, editors: Graziella Caselli, Jacques Vallin, Guillaume Wunsch, Academic Press.
- Bolykiné Oláh Erika 2013, *Egy magyar találmány, amely forradalmasította a közlekedést*, Echo TV, <https://www.youtube.com/watch?v=XOolyb7NmdU>
- Chernykh, E. 2008, *The "Steppe Belt" of stockbreeding cultures in Eurasia during the Early Metal Age*, *Trabajos de Prehistoria* 65 (2): 73–93.

- Csekey István 1938, *A magyar nemzetfogalom*, *Acta Litterarum ac Scientiarum Regiae Universitatis Hungaricae Francisco-Josephinae: sectio juridico-politica*, 13: 105–192.
- Csizmadia Norbert 2016, *Geopillanat*, L'Harmattan, Budapest.
- Daly, H. E. 2008, *Frugality First*, in: Bouckaert, L.–Opdebeeck, H.–Zsolnai, L. (eds.): *Frugality. Rebalancing Material and Spiritual Values in Economic Life*, Vol. 4, Bern, Peter Lang, 207–226.
- Deér József 1938, *Pogány magyarság, keresztény magyarság*.
- EduLine 2019, Zseniális videó: így teljesítenek a magyar diákok a matekolimpiákon: https://eduline.hu/kozoktatasi/20191218_matekolimpia_video
- Egyed István 1937, *Közjogi alapismeretek*, Budapest, Grill Károly.
- International Mathematical Olympiad*, 2020, <https://www.imo-official.org/results.aspx>
- Gábori Miklós 1964, *Őseimbek, ásatások*, Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 173.
- Gáboriné Csánk Vera 1980, *Az őseim Magyarországon*, Gondolat, Budapest.
- Gerő József 2017, *10 magyar találmány, amely megváltoztatta a világot*, <https://klikkout.sk/2017/01/16/10-magyar-talalmany-amelyek-megvaltoztattak-a-vilagot/>
- Govedarica, B. 2004, *Zeptertrager – Herrscher der Steppen*, Verlag Philipp von Zabern, Mainz am Rhein.
- Grandpierre, A. 2007, *Biological Extension of the Action Principle: Endpoint Determination beyond the Quantum Level and the Ultimate Physical Roots of Consciousness*, *Neuroquantology*, 5: 346–362.
- Grandpierre, A., Chopra, D. and Kafatos, M. 2014d, *The Universal Principle of Biology. Determinism, Quantum Physics and Spontaneity*. *NeuroQuantology* 12: 364–373.
- Grandpierre A. 2019, *Ősi Magyarország. A Kárpát-medence és a Selyemút népeinek felemelkedése*, Titokfejtő Könyvkiadó.
- Gyarmath Jenő 1995, *Mezopotámiai emlékek Magyarországon*, Budapest.
- Haarmann, H. 2014, *Roots of Ancient Greek Civilization. The Influence of Old Europe*, McFarland and Company, Inc. Publishers, Jefferson, North Carolina.
- Haarmann, H. 2017, *Wer Zivilisierte die Alted Griechen? Das Erbe der Alteuropischen Hochkultur*, Marix Verlag, ein Imprint von Verlagshaus Römerweg.
- Hajnik Imre 1899, *Egyetemes európai jogtörténet a középkor kezdetétől a francia forradalomig*, 5. javított kiadás, Athenaeum.
- Hartshorne, R. 1939, *The Nature of Geography. A Critical Survey of Current Thought in the Light of the Past*, The Association of American Geographers.
- Ipolyi Arnold 1854/1987, *Magyar Mythologia*, Európa Könyvkiadó, Budapest.

- Juhász Zoltán 2016, *A népzene kultúrkörei*, Magyar Kultúra Kiadó.
- Kádár László 1957, *A geográfikum problémája. Közlemények a Debreceni Tudományegyetem Földrajzi Intézetéből*, 31. Debrecen.
- Kolozsvári Grandpierre Endre 2011, *Történelmiünk központi titkai*, Titokfejtő Könyvkiadó.
- Lawn, P. 2003, *A theoretical foundation to support the Index of Sustainable Economic Welfare (ISEW), Genuine Progress Indicator (GPI), and other related indexes*, *Ecological Economics*, 44 (1): 105–118.
- Lüning J. 1998, *L'organisation regionale des habitats rurbans: sites centraux et sites secondaires (groupements de sites)*, *Anthropologie et Prehistoire*, 109: 163–185.
- Macrea, N. 1992, *John von Neumann: The Scientific Genius Who Pioneered the Modern Computer, Game Theory, Nuclear Deterrence, and Much More*, The American Mathematical Society.
- Magyar Törvénytár 1899, <https://mek.oszk.hu/01300/01396/html/01.htm>
- Marx György 2000, *A marslakók érkezése. Magyar tudósok, akik Nyugaton alakították a 20. század történelmét*, Akadémiai Kiadó, Budapest.
- Matolcsy György–Palotai Dániel 2019, *Felzárkózási pályán Magyarország*, Hitelezési Szemle, 18. évf. 3. szám, 2019. szeptember, 5–28. <https://hitelintezetiszemle.mnb.hu/letoltes/hsz-18-3-t1-matolcsy-palotai.pdf>
- Mátyás Szabolcs 2008, *A legék nemzete*, M. Sz. És Társa, Debrecen.
- Ringer Á. 2006, *Őskőkori kovabányák a miskolci avason*, Miskolci Egyetem Közleményei, A sorozat, Bányászat, 69, 245–248.
- Roób Gusztáv 2008, *Hová jutottunk – I. rész*. KAPU XXI. évfolyam, 2008. október, 18.
- Sal Endre 2019, *Mi, magyarok. 51 hihetetlen történet a nagyvilágból*, Libri.
- Smil, V. 2001, *Genius loci. The twentieth century was made in Budapest*, *Nature* 409, 4 January 2001, 21.
- Vogelsang, W. 1992, *The Rise and Organisation of the Achaemenid Empire: The Eastern Iranian Evidence*. Brill.

ALKONYI LÁSZLÓ

Tokaj és magyarságtudat

A nemzeti közösségek erősödésükkel szükségszerűen megteremtik a létezésük szempontjából kiemelt jelentőségű helyeket, tárgyakat. Közülük a legfontosabbak általában szakrális értékűvé emelkednek. Ezek a helyek és tárgyak jellemzően a nemzet geneziséjét, sikereit vagy a megmaradásért hozott áldozatait testesítik és őrzik meg. Mint a kollektív emlékezet eszközei, a múlt jelenben tartásával segítenek jövőképet, célt, küldetést adni a közösségnek. Általuk nemcsak a nemzetnek és tagjainak a kapcsolata erősödik meg: mivel szakrális erejűvé válnak, a közösséghez tartozás Istenhez emeli közelebb a nemzet tagjait. Az Isten-nemzet-egyen hármásának megjelenése új minőséget visz az összetartozás-tudatba.

Ez még akkor is igaz, ha a XXI. század embere – „önmegvalósítását” hajszolva – abban találja meg függetlenségének zálogát, hogy fellazítja, felszámolja kapcsolatát minden olyan közösséggel, amely a születéstől a halálig elkísérhetné, vagyis ami kijelölheti helyét a világban. Így iparkodik felelősségét, kötődését felszámolni a nemzettel, az egyházzal, a családdal, a szűk életközösséggel (faluk, település) és végső soron saját nemi hovatartozásával. A kötődések lebontásának forradalmi hevülete a rombolás idejére a felszabadulás, az önkiteljesedés örömét adja az egyénnek, így szinte kábítószeres hatása van a kiszakadásnak. A kijózanodás rendszerint csak a romokon következik be: az egyén – az egyéniség – nem tud közösségek nélkül kiteljesedni. A kötődések, a felelőségek, a feladatok sűrűjében található csak meg az építkezésnek az a módja, amely az egyénnek és az őt elismerő közösségnek egyaránt javát szolgálja.

Egy nemzet szempontjából nemcsak vallási hely – templom, szentély, kolostor – lehet szakrális súlyú. Szentté válhat bármely építmény, szobor, emlékmű – s ha azzá vált, segíthet kiemelni a közösség tagjait az identitás feladására ösztönző kényszerpályákból. Ahogy a múlttal – közös eredettel, sikerrel és áldozattal – összefonódó, úgy a jelenből táplálkozó szakralitás is létezik, amelynek kiemelten nagy ereje lehet egy nemzet életében. Az ilyen helyszínek megteremtése és megőrzése a legnehezebb, és talán a legkritikább. Tokaj mint borvidék és kultúrtáj ezt a szerepet hivatott betölteni a magyarságtudatban.